

جهاد کشاورزی خراسان
مرکز آموزش عالی شهید هاشمی نژاد

پایان نامه تحصیلی
جهت اخذ درجه کارشناسی رشته ارتباطات اجتماعی

موضوع :
تحلیل محتوای برنامه های سیمای جمهوری اسلامی ایران

استاد راهنما :
جناب آقای علی اکبر مجدى

نگارش :
امیر عرفانیان عبادی

شهریور 1382

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عنوان

صفحه

۱

پیش‌گفتار

فصل ۱: کلیات

۳	: ۱-۱ مقدمه
۴	: ۱-۲ ویژگیهای تلویزیون
۴	: ۱-۳ تاریخچه رشد تلویزیون
۵	: ۱-۴ تلویزیون و سینما
۶	: ۱-۵ سابقه تحقیقات در رسانه تلویزیون
۶	: ۱-۶ مسائل و محدودیتهای تحقیق
۸	: ۱-۷ اهم روش‌های پژوهشی در ارتباطات
۸	: ۱-۸ کارکردهای تلویزیون
۱۰	: ۱-۹ تلویزیون به عنوان یک ابزار نفوذ فرهنگی غرب

فصل ۲: مطالعات نظری

۱۲	: ۲-۱ بررسی ادبیات موضوع
۱۳	: ۲-۲ تلویزیون و دکترین فرهنگ عامه - سرگرمی
۱۴	: ۲-۳ نقش تفريحی وسائل ارتباط جمعی
۱۵	: ۲-۴ نظرات مارشال مک لوهان
۱۶	: ۲-۵ خشونت
۱۶	: ۲-۵-۱ تئوری تسکین پذیری هیجانات
۱۶	: ۲-۵-۲ تئوری پالایش نفس نمادین
۱۸	: ۲-۵-۳ تئوری حضور تسلی بخش
۱۸	: ۲-۵-۴ خشونت و اطفال
۱۹	: ۲-۵-۵ نظریه شرام

۲۰	نظریه فریدمن : ۲-۵-۶
۲۱	تلوزیون آمریکا و ترویج خشونت : ۲-۵-۷
۲۳	وضعیت برنامه های تلویزیون در ایران : ۲-۶

فصل ۳: روش تحقیق - تعریف متغیرها - جدول ماتریس داده ها

۲۵	روش تحقیق : ۳-۱
۲۶	پیدایش و گسترش روش تحلیل محتوا : ۳-۲
۲۶	طرح مساله : ۳-۳
۲۶	سوابق موضوع : ۳-۴
۲۷	طرح سوال : ۳-۵
۲۷	جامعه آماری : ۳-۶
۲۷	محدوده زمانی تحقیق : ۳-۷
۲۸	جدول شماره ۱ : ۳-۷-۱
۲۸	استخراج داده ها : ۳-۸
۲۹	تعریف متغیرها : ۳-۹
۲۹	شماره هفته : ۳-۹-۱
۲۹	روز هفته : ۳-۹-۲
۲۹	روز ماه : ۳-۹-۳
۲۹	ماه : ۳-۹-۴
۲۹	شبکه : ۳-۹-۵
۲۹	نام فیلم/برنامه : ۳-۹-۶
۳۰	نوع : ۳-۹-۷
۳۱	مدت : ۳-۹-۸

صفحه	عنوان

۳۱	کشورسازنده : ۳-۹-۹
۳۱	موضوع : ۳-۹-۱۰
۳۲	گرایش : ۳-۹-۱۱

فصل ۴: تفسیر داده‌ها و نتایج (تحلیل داده‌ها):	
۳۴	سریال‌های پخش شده : ۴-۱
۳۵	جدول شماره ۲ : ۴-۱-۱
۳۴	فیلمهای تک قسمتی : ۴-۲
۳۶	جدول شماره ۳ : ۴-۲-۱
۳۸	روزهای هفته : ۴-۳
۳۸	پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی از هر ۳ شبکه : ۴-۳-۱
۳۸	جدول شماره ۴ : ۴-۳-۱-۱
۳۸	پخش فیلمهای تک قسمتی از هر ۳ شبکه : ۴-۳-۲
۳۹	جدول شماره ۵ : ۴-۳-۲-۱
۳۹	پخش سریال از هر ۳ شبکه : ۴-۳-۳
۳۹	جدول شماره ۶ : ۴-۳-۳-۱
۴۰	پخش فیلمهای تک قسمتی به تفکیک شبکه‌ها : ۴-۳-۴
۴۰	جدول شماره ۷ : ۴-۳-۴-۱
۴۰	جدول شماره ۸ : ۴-۳-۴-۲
۴۰	جدول شماره ۹ : ۴-۳-۴-۳
۴۱	پخش سریال به تفکیک شبکه‌ها : ۴-۳-۵
۴۱	جدول شماره ۱۰ : ۴-۳-۵-۱
۴۱	جدول شماره ۱۱ : ۴-۳-۵-۲

عنوان

صفحه

۴۱.....	جدول شماره ۱۲.....	: ۴-۳-۵-۳
۴۲.....	پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال به تفکیک شبکه ها.....	: ۴-۳-۶
۴۲.....	جدول شماره ۱۳.....	: ۴-۳-۶-۱
۴۲.....	جدول شماره ۱۴.....	: ۴-۳-۶-۲
۴۳.....	جدول شماره ۱۵.....	: ۴-۳-۶-۳
۴۴.....	پخش برنامه در ماههای مختلف.....	: ۴-۴
۴۵.....	جدول شماره ۱۶.....	: ۴-۴-۱
۴۵.....	جدول شماره ۱۷.....	: ۴-۴-۲
۴۵.....	جدول شماره ۱۸.....	: ۴-۴-۳
۴۶.....	جدول شماره ۱۹.....	: ۴-۴-۴
۴۶.....	جدول شماره ۲۰.....	: ۴-۴-۵
۴۶.....	جدول شماره ۲۱.....	: ۴-۴-۶
۴۷.....	جدول شماره ۲۲.....	: ۴-۴-۷
۴۷.....	جدول شماره ۲۳.....	: ۴-۴-۸
۴۷.....	جدول شماره ۲۴.....	: ۴-۴-۹
۴۸.....	پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال براساس نوع.....	: ۴-۵
۴۸.....	براساس تک قسمتی ها.....	: ۴-۵-۱
۴۸.....	براساس سریالی ها.....	: ۴-۵-۲
۴۸.....	جدول شماره ۲۵.....	: ۴-۵-۳
۴۹.....	کشور سازنده	: ۴-۶
۴۹.....	پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی	: ۴-۶-۱
۵۱.....	جدول شماره ۲۶.....	: ۴-۶-۲
۵.....	جدول فرکوئنسی (Frequency).....	: ۴-۶-۳

صفحه	عنوان
۵۲	گرایش شبکه‌های مختلف : ۴-۶-۴
۵۲	شبکه ۱ : ۴-۶-۴-۱
۵۲	شبکه ۲ : ۴-۶-۴-۲
۵۲	شبکه ۳ : ۴-۶-۴-۳
۵۲	پخش فیلمهای تک قسمتی از کشورهای مختلف : ۴-۶-۵
۵۳	جدول شماره ۲۷ : ۴-۶-۵-۱
۵۴	پخش سریال از کشورهای مختلف : ۴-۶-۶
۵۴	جدول شماره ۲۸ : ۴-۶-۶-۱
۵۵	موضوعات : ۴-۷
۵۵	پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی : ۴-۷-۱
۵۷	جدول شماره ۲۹ : ۴-۷-۱-۱
۵۸	پخش فیلمهای تک قسمتی : ۴-۷-۲
۵۸	جدول شماره ۳۰ : ۴-۷-۲-۱
۵۹	جدول فرکوئنسی V10(Frequency) : ۴-۷-۳
۵۹	پخش سریال : ۴-۷-۴
۶۰	جدول شماره ۳۱ : ۴-۷-۴-۱
۶۱	ارتباط میان کشورهای سازنده با موضوعات مختلف : ۴-۸
۶۲	جدول شماره ۳۲ : ۴-۸-۱
۶۴	گرایش برنامه‌ها «خشن و غیر خشن» : ۴-۹
۶۴	جدول شماره ۳۳ : ۴-۹-۱
۶۴	جدول شماره ۳۴ : ۴-۹-۲
۶۵	کلام آخر - نتیجه‌گیری : ۴-۱۰
۶۷	- فهرست منابع -

پیشگفتار

با افزایش تعداد کانالهای تلویزیونی در کشورمان و نیز حجم برنامه‌هایی که از سیمای جمهوری اسلامی ایران پخش می‌شود، بالای ساعت پخش برنامه‌های تفریحی - سرگرم کننده تلویزیون که عمدهاً شامل مسابقات تلویزیونی، نمایش، سریال و فیلمهای سینمایی و داستانی می‌شود نیز اضافه شده است و اوقات بیشتری از مردم صرف تماشی اینگونه برنامه‌ها می‌گردد. بخصوص کودکان و جوانان که بیشترین سهم را در این میان داشته و درصد بالایی از بینندگان تلویزیون را تشکیل می‌دهند، شاید بخاطر شرایط سنی، بیشتر تحت تأثیر پیامهای دیداری و شنیداری قرار می‌گیرند.

از سوی دیگر جوامع شهری و روستایی کشورمان روزبروز گسترده‌تر شده و ویژگیهای خاص جوامع بزرگ و صنعتی را بخود می‌گیرند. بسیاری از حرکات و رفتارهای اعضاء جامعه با تأثیر از الگوی ارائه شده توسط رسانه‌های گروهی، شکل می‌گیرد.

میزان جرم و جنایت در جامعه و احساس اینکه در طی چند سال گذشته بخصوص پس از اتمام دوران دفاع مقدس احتمالاً افزایش یافته است، توجه اینجانب را بسوی برنامه‌های تلویزیونی و میزان تأثیرگذاری آنها بر افراد جلب نمود. و این فرضیه شخصی قوت گرفت که ممکن است میان پخش برنامه‌های تلویزیونی با گرایش خشن و افزایش میزان جرم و جنایت ارتباط وجود داشته باشد. موضوع را در فرصتی با جناب آقای دکتر گلزاری در میان گذشته و ایشان رهنمود دادند که اگر ادعایی هست بهتر است که جنبه علمی و اسنادی بخود بگیرد تا بتوان آنرا به باور نزدیک کرد.

از سوی دیگر لزوم ارائه پایان نامه تحصیلی دوره کارشناسی ارتباطات اجتماعی، اینجانب را بدین فکر وا داشت که موضوع کار خود را بررسی میزان ارتباط میان پخش برنامه‌های تلویزیونی - با گرایش خشن - با افزایش میزان جرم و جنایت در جامعه قرار دهم. آنگاه پس از بررسی، مطالعه و مشورت بنظر رسید انجام چنین تحقیقی بسیار گسترده و پر حجم تراز انتظار و امکاناتی است که برای ارائه پایان نامه کارشناسی وجود دارد. پس نتیجه آن شد که به بررسی برنامه‌های تلویزیونی پرداخته و بصورت کمی مورد تحقیق، مطالعه و تحلیل محتوا فرار دهم.

بدین ترتیب موضوع «بررسی برنامه‌های سرگرم کننده تلویزیون» را در دستور کار قرار داده و به مسئولان محترم مرکز آموزش عالی شهید هاشمی نژاد ارائه نمودم. از استاد گرامی جناب آقای علی اکبر مجیدی نیز تقاضا نمودم تراهنمای ام را در این پروژه بر عهده گیرند که مورد پذیرش واقع شد و در طی انجام تحقیق از کمکهای بیدریغ ایشان بهره‌مند گشتم که در همینجا لازم است بطور اخص از ایشان تشکر و تقدیر نمایم. و نیز از جناب آقای دکتر فرجی و دیگر همکارانم در مدیریت ترویج و مشارکت مردمی جهاد سازندگی خراسان کمال امتنان را دارم. همچنین لازم است از امور پرورشی مرکز آموزش عالی شهید هاشمی نژاد، جناب آقای رحمانی، برادر عزیز

مجید صادقی، همکارانم در صدا و سیمای مرکز خراسان، همسر و فرزندانم و... همه کسانی که صدمیمانه اینجانب را در طی تحقیق یاری دادند تشکر و سپاسگزاری نمایم.

سعی شده است در تدوین این پژوهشنامه، نهایت ایجاز و اختصار رعایت شود.

نتایج این تحقیق را به کلیه سیاستگذاران در امر تولید برنامه برای رسانه‌های همگانی بخصوص سیمای جمهوری اسلامی ایران تقدیم می‌کنم. انشاء... در ساخت و ارائه برنامه‌های غنی‌تر فرهنگی دیداری و شنیداری مفید باشد.

امیر عرفانیان عبادی

شهریور ۱۳۸۲

فصل اول

کلیات

مقدمه

قرن بیستم قرن اختراع پدیده‌های شگفت انگیزشیری است و بدون شک یکی از شگفت‌انگیزترین پدیده‌های این عصر نوظهور، صنعت سینما و بدنهال آن تلویزیون است. پرده سینما به تصاویر جان بخشید و تلویزیون این تصاویر متحرک را به عمق اجتماع و کانونهای خانوادگی انتقال داد. جاذبه و گیرایی تلویزیون آنچنان بود که جعبه اسرارآمیز و جادوئی لقبش دادند و باگذشت زمان این جعبه جادویی همه مرزها را پشت سر نهاد و سراسر جهان را تسخیر کرد بگونه‌ای که امروز در اقصی نقاط عالم کمتر جایی را می‌توان یافت که مردم از چشم دوختن به صفحه شبشهای تلویزیون لذت نبرند و ساعتی از زندگی خود را با دیدن برنامه‌های آن سپری نکنند.

«تلویزیون» اکنون واژه‌ای ضروری و با اهمیت در واژه‌نامه نیمه دوم سده بیست بشار می‌آید و بخش عمده‌ای از زندگی روزمره ما را بخود اختصاص می‌دهد. «دیشب تلویزیون تماشا کردی؟» - «امشب بیا خانه ما تا با هم فیلم... را تماشا کنیم». این روزها چنین گفتاری را از زبان مردم در هرسن و از هر فشری می‌شنویم. در میان کالاهای مصرفی، تلویزیون موقعیت ممتازی دارد. در کشورهای صنعتی تقریباً در کمتر خانه‌ای است که جایی نداشته باشد و همانطور که آمارها نشان می‌دهد، تلویزیون بر خلاف اتومبیل که در آغاز میان قشرهای مرغه رواج پیدا کرد و بعد قشرهای کم درآمدتر توanstند بدان دسترسی پیدا کنند؛ از همان آغاز در میان تمامی قشرها تقریباً بطور همزمان رواج یافت. در آمریکا گسترش تلویزیون اینک به حد اشیاء رسانیده است ولی خرید تلویزیون به همین حد محدود نشده است زیرا هر خانه‌ای می‌تواند چند دستگاه تلویزیون داشته باشد. اینک تلویزیون، هم نشانه منزلت اجتماعی است و هم نهاد تساوی خیالی طبقات در مصرف.

ویژگیهای تلویزیون

تلویزیون دارای خصوصیاتی است که آنرا از سایر رسانه‌ها و روش‌های ارتباطی متمایز می‌کند:

- ۱- تلویزیون همزمان دو حس بینایی و شنوایی را متأثر می‌کند و همین ویژگی آنرا در جایگاهی برتر از رادیو قرار می‌دهد.
- ۲- تلویزیون قادر است اخبار داغ را با سرعت نور به اطلاع بینندگان برساند.
- ۳- یک برنامه تلویزیونی برای رسیدن به نظر مخاطب خود نیازی به واسطه ندارد.
- ۴- تلویزیون قادر است همزمان تعداد کثیری بیننده را زیر پوشش قرار دهد.
- ۵- تلویزیون به علت ارتباط مستقیم و فوری با بیننده و نشان دادن رویدادها به هنگام وقوع، رسانه‌ای بی‌رقیب است.

همه این برتریها نمایانگر این نکته است که تلویزیون نه تنها یک وسیله خبری و اطلاعاتی، بلکه رسانه‌ای است که تمام ویژگیهای سایر رسانه‌ها را گرد آورده و آنها را تلفیق و دگرگون کرده است.^(۱)

تاریخچه رشد تلویزیون

تاریخ تلویزیون در کشورهای سرمایه داری را می‌توان به سه دوره عمده تقسیم کرد:

- ۱- دوره ابتدایی یا آغازین (دهه ۱۹۳۰).
 - ۲- دوره رشد (سالهای نیمه دوم دهه ۱۹۴۰ و تمام دهه ۱۹۵۰).
 - ۳- دوره توسعه بیش از اندازه یا افجعایی (دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰).^(۲)
- واماً در کشور ایران، مجلس شورای ملی در سال ۱۳۳۷ (تیرماه) طی مصوبه‌ای به دولت اجازه داد که یکدستگاه فرستنده تلویزیون و کلیه لوازم آنرا به تشخیص وزارت پست و تلگراف و تلفن خریداری کند. نخستین فرستنده تلویزیونی در ایران در ساعت پنج بعداز ظهر جمعه یازدهم مهرماه سال ۱۳۳۷ آغاز بکار کرد و هر روز از ساعت ۶ تا ۱۰ شب برنامه‌های خود را پخش می‌کرد.
- تلویزیون ایران تا پنج سال از مالیات معاف بود و بصورت مؤسسه‌ای خصوصی اداره می‌شد و منبع درآمد و هزینه‌های آن از طریق پخش آگهی و تبلیغ تجاری تأمین می‌شد. در پایان پنج سال نیز بصورت شرکت سهامی درآمد.

پس از یکسال مدت پخش برنامه‌ها یکساعت افزایش یافت (از ساعت ۱۸ تا ۲۳). این شرکت در سال ۱۳۴۰ تلویزیون آبادان و سپس فرستنده تقویتی اهواز را نیز بکار انداخت. در سال ۱۳۴۵ طرح پیشنهادی یک شرکت

۱- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. م. بیرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۲. ص ۱۳.

۲- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. م. بیرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۲. ص ۲۱.

فرانسوی توسط دولت ایران تصویب و سپس مراکز تلویزیونی در تهران، آبادان، اهواز، رشت و در فول راه اندازی شد.

اولین پخش برنامه‌های تلویزیون ملی ایران در چهارم آبانماه ۱۳۴۵ اتفاق افتاد و مراسم گشایش رسمی آن در ۲۹ اسفند همان‌سال برگزار گردید. بدین ترتیب از ابتدای سال ۱۳۴۶، تلویزیون ملی ایران کار خود را با روزی ۳ ساعت پخش آغاز کرد.

در اساسنامه سازمان، هدف و مأموریتهای آن، چنین توضیح داده شده بود: «هدف سازمان تلویزیون ملی ایران عبارتست از بالا بردن سطح فکر و دانش عمومی و پرورش ذوق هنری، رشد سیاسی و معرفی آداب و رسوم و تمدن و فرهنگ ملی و فراهم آوردن زمینه‌های ذهنی برای تسریع و توجیه پیشرفت‌های اجتماعی و اقتصادی کشور، ایجاد سرگرمی و تفریحات سالم».

سپس در سال‌های بعد مراکز تلویزیونی در استانهای کشور یکی پس از دیگری افتتاح شد.^(۱)

در سال ۱۳۵۷ و در زمان پیروزی انقلاب اسلامی، تلویزیون ایران دارای دو شبکه بود که در طی سال‌های پس از پیروزی انقلاب بر ساعات پخش و نیز تعداد شبکه‌ها روز به روز اضافه شد تا اینکه در حال حاضر، تلویزیون ایران دارای پنج شبکه در تهران و بسیاری از استانها بوده و بعلاوه دو شبکه برونو مرزی با عنوانین «سحر» و «جام جم» نیز در حال برنامه سازی و پخش برای سایر نقاط جهان می‌باشد.

نگاهی به آمارها نشان می‌دهد که در اواسط دهه ۶۰ میلادی، کشورهای در حال رشد، بیش از ده میلیون دستگاه تلویزیون را دارا بوده‌اند و تا به امروز بسرعت بر این تعداد افزوده شده‌است. در سال ۱۹۸۰، مردم در سراسر جهان حدود پانصد میلیون دستگاه تلویزیون را در اختیار داشته‌اند. در کشور ما نیز امروز حدود ۹۰٪ مردم از برنامه‌های تلویزیونی استفاده می‌کنند.^(۲)

تلویزیون و سینما

تلویزیون در نخستین سال‌های تولدش به عنوان یک رسانه همگانی نوین که برتری تکنیکی اش به آن امکان می‌داد اطلاعات را از طریق صدا و تصویر، مستقیماً به خانه بینندگانش ببرد، ضربه‌ای کار ساز به صنعت فیلم سازی وارد آورد. لکن در ایالات متحده امریکا، فرانسه و دیگر کشورهای غربی، تلویزیون به همان نسبت که توسعه می‌یافتد و کانالهای جدیدی را مورد بهره‌برداری قرار می‌داد، نیازمند فیلمهای بیشتر و متنوع‌تری می‌شد. سازمانهای تلویزیون تهیه سریالهای متعدد و برنامه‌هایی مناسب برای پخش از تلویزیون را به استودیوهای فیلمسازی سفارش دادند. این امر زمینه را برای «وابستگی متقابل» و «اشتراك منافع» سینما و تلویزیون و توسعه مشترک ایندو فراهم ساخت.

۱- گزارش سالانه سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران ۱۳۵۳.

۲- تلویزیون و دکترین‌های آن در غرب. د. مسیر کوف، ترجمه محمد حقانی. ۱۳۷۲. ص ۱۱.

سابقه تحقیقات در رسانه تلویزیون

اهمیت خاص وسائل ارتباط جمیعی در دنیا بیکار است که هر روز بیش از پیش به گسترش این وسائل می‌انجامد و در نهایت موجب بسط، نفوذ و تأثیر آنان را فراهم می‌آورد، دانش پژوهان این رشته را برآن داشته است تا در راه شناخت بهتر این وسائل بکوشند و از ابزار دقیق تحقیقی در این راه سود جویند. اهمیت خاص تحقیق در این زمینه مخصوصاً از آن روز است که این وسائل تمامی حیات انسانی را یکسره در بر می‌گیرند. زندگی معمولاً از آغاز تا پایان در کنار این وسائل و مشحون از پیام آنان به سر می‌آید. گذشته از این، این وسائل تمامی جهات و ابعاد حیات را اشغال کرده‌اند. همه جا به هر صورت پیام وسائل ارتباطی شنیده می‌شود و امواج این وسائل به همه روزنه‌ها و آنچه در تمامی تاریخ حريم امن انسانها تلقی می‌شد، رسوخ کرده است. علاوه بر این، تأثیر وسائل ارتباط جمیعی همواره آگاهانه و به عمد تحقیق نمی‌پذیرد، بلکه در اکثر موارد، انسان بدون آنکه قصد آموزش داشته باشد، در کنار این وسائل قرار می‌گیرد و از محتوای خاص آنان متأثر می‌شود.

مسایل و محدودیتهای تحقیق:

در جامعه سوداگر (بورژوا) غرب برای بررسی تلویزیون به عنوان یک وسیله ارتباط جمیعی و تأثیری که بر افکار عمومی آن جوامع دارد، روشهایی ابداع شد. تحقیق در زمینه وسائل ارتباط جمیعی در آمریکا بر اساس فرمول یا الگوی «هاروارد لاسول» به عمل می‌آید. این روش در سایر کشورهای سرمایه داری نیز در سطح گسترده به کار گرفته می‌شود.

فروں یا الگوی لاسول یک روش «پنج و جهی - پنج بعدی» را برای بررسی ارتباط عملی و فعلی به دست داد و به منظور پاسخ دادن به این پرسش‌ها طراحی شد: چه کسی پیام می‌دهد؟ چه پیامی ارسال می‌شود؟ از چه کانالی؟ برای چه کسی؟ و با چه تأثیری؟

در آمریکا، آلمان فدرال، ژاپن و سایر کشورهای سرمایه داری تحلیل محتوای برنامه‌های تلویزیون همواره در حاشیه قرار می‌گیرد و در برابر سیل مطالعات و پژوهه‌های تحقیقاتی که درباره بینندگان و به منظور تأیید تأثیر تلویزیون بر آنان به عمل می‌آید، تضعیف شرکتها، مؤسسه‌ها و انتستیتوهای تحقیقاتی، تا به امروز هیچ روش درست و قابل اعتمادی برای بررسی تصاویری که بر روی نوارهای ویدئو یا فیلم ثبت می‌شود، وجود نداشته است. در نتیجه با نبودن چنین روشی، مطالعات و بررسی‌ها غالب در خدمت دستکاری زیرکانه افکار عمومی و توجیه ماهیت واپسگرایانه برنامه‌های تلویزیون در می‌آیند.

تحلیل محتوا آنگونه که توسط تحلیل گران تلویزیون (نظام بورژوازی) به عمل می‌آید به علت وجود عنصر مؤثر «عدم اطمینان» در آن لطمه می‌خورد و در نتیجه دایره شمول آن محدود و حتی معنای درست چنین تحلیلی مخدوش می‌شود.

در کشورهای سرمایه داری مطالعات را نه برای نمایاندن حقیقت عینی که بیشتر به قصد توسعه روشهای

مؤثر در دفاع ایدئولوژیک از نظام سرمایه داری انجام می‌دهند. هدف دیگر آنان تبدیل بینندگان تلویزیون به لژیونی از آدمهای ماشینی شاد و شنگول است که یا ابداً یا مسایل مهم اجتماعی سروکار ندارند و یا توجه اندکی به آنها مبذول می‌دارند. و بخوبی می‌دانیم که در کار تحقیق و مطالعه و نیز افکار سنجی در برنامه سازی رادیویی و تلویزیونی و اصولاً هر رسانه گروهی، از مهمترین وظایف رسانه پی بردن به نقاط ضعف و قوت خود، بمنظور جذب مخاطب بیشتر است. این کار در کشورهای مختلف با شیوه‌ها و در حجم‌های مختلفی صورت می‌گیرد.

شبکه NHK ژاپن، بولتن‌های علمی، استاد و مقاله‌های پژوهشی را منتشر می‌کند و تجارب تحقیقاتی اش را با سازمانهای همتایش در سایر کشورها مبادله می‌نماید. بیش از دهها نفر کارمند (حدود ۴٪ کل نیروی انسانی سازمان) به امر تحقیق درباره مسایل متعدد اشتغال دارند و نزدیک به ۳٪ بودجه سازمان صرف تقویت و گسترش فعالیت‌های تحقیقی می‌شود.

در بریتانیا این تحقیقات از سال ۱۹۳۶ توسط BBC به عمل آمده است. در آن سال BBC واحد ویژه‌ای را دایر کرد که وظیفه‌اش عمدتاً ارزیابی بینندگان تلویزیون بود.

در آلمان غربی نیز تحقیقاتی در زمینه تأثیر تلویزیون بر افکار عمومی بوسیله چند سازمان از جمله دانشگاهها و مؤسسه‌های تجاری ذیریط به عمل آمده است. «اینفراتست» که بزرگترین مؤسسه تحقیقی در آلمان است و در سال ۵۶ تأسیس شد، تحقیقاتی را درباره هر دو کanal تلویزیون آلمان غربی بعمل آورد. در این کشور تحقیقات در دو مسیر صورت گرفته است: اول، ارزیابی کمی بیننده و دوم، برآوردن تأثیر برنامه‌ها بر بیننده.^(۱) در کشور ما نیز، مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه‌های صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، عهده دار وظیفه تحقیق در خصوص رسانه رادیو و تلویزیون می‌باشد. همچنین می‌توان از تحقیقات پراکنده‌ای که عمدتاً توسط مراکز دانشگاهی صورت می‌گیرد، یاد کرد.

هر چند شناخت وسائل ارتباط جمعی و پژوهش در مورد اثرات آنان ضروری است، لکن کار پژوهش در این محدوده از دانش انسان با دشواری‌هایی مواجه است که برحی از آنان به این فرارند:

- وسائل ارتباط جمعی با دنیای ذهنی انسان و بطور کلی دگرگونی در جهان بینی انسانها سروکار دارند. ورود به ذهنیت انسانی و تجسس در آن به پیچیده‌ترین و دشوارترین ابزار تحقیقی نیاز دارد. از سویی پدیده‌های ذهنی ملموس نیستند و تجلیات عینی و ملموس آنان یگانه و یکسان نیست.

- وسائل ارتباط جمعی تأثیری جدا از دیگر تأثیرات ندارند، بنابراین شناخت تأثیر و سپس انتساب آن به وسائل ارتباط جمعی کاری بس دشوار است.

- تأثیر وسائل ارتباط جمعی بر جهان بینی انسانها یا ارزش‌های حیات انسانی صرفاً با سنجش محتوای تجرید شده آنان میسر نیست.

۱- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. س. یرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۲. ص. ۱۴۰ تا ۱۴۴.

- تأثیر بر حالات روانی همواره ثابت نمی‌ماند و باگذشت برهه‌ای هر چند ناچیز از زمان دستخوش دگرگونی می‌شود.

- پیام خاص یک وسیله ارتباطی همواره بعد از شنیدن مورد جذب یا حتی درک قرار نمی‌گیرد. بسیاری از انسانها ممکن است ضمن شنیدن یک پیام در برابر آن موضع گیرند و حتی آنرا طرد کنند، لکن بعداز گذشت مدتی و در مواجه با مسائل حیات روزمره آرام آرام به جذب و پذیرش پیام پردازند.

- از آنجاکه در اکثر موارد، پژوهش‌های مرتبط با وسائل ارتباط جمعی با استفاده از سنجش و تحلیل گفته‌های انسانها صورت می‌پذیرد، غالباً مشکلات بسیاری در راه این نوع پژوهش‌ها پدید می‌آیند که برخی از آنها عبارتند از: الف - دادن پاسخهای جبهه‌ای از سوی برخی افراد. ب - طرز برخورده، لباس، رنگ پوست، جنس و ظاهر شخص محقق. ج - در بسیاری از موارد، زیان بعنوان حامل اندیشه و وسیله کسب جریانات ذهنی، خود موجب بروز انحرافاتی را در کار پژوهش می‌شود.

اهم روشهای پژوهش در ارتباطات:

۱- تحلیل کنترل - شناخت فرستنده پیام

۲- تحلیل محتوی - مسئله اساسی در این است که محتوای پیام شناخته و تحلیل شود و بطور کلی ۳ نوع تحلیل محتوا وجود دارد. شامل: الف - عملی ب - معنایی ج - علامت / حامل

۳- تحلیل وسیله - شناخت وسیله ارتباطی

۴- تحلیل مخاطبین - با این هدف که مخاطبین یا استفاده کنندگان از وسائل ارتباط جمعی نه به منظور ارزیابی وسیله ارتباطی، بلکه در جهت پیدا کردن شیوه در راه ایجاد تغییرات مثبت در آنان مورد تحلیل قرار گیرند. در مورد هر یک از روشهای فوق الذکر توضیحات مفصلی وجود دارد که در اینجا، جهت رعایت اختصار، از ذکر آنها خودداری می‌شود.

کارکردهای تلویزیون:

تلویزیون به عنوان وسیله‌ای برای شکل دادن به افکار عمومی با زیر پوشش قرار دادن معضلات اجتماعی و مسائل مربوط به سیاست داخلی و خارجی و همچنین با عرضه برنامه‌های تفریحی و نمایشی اش نقش خود را می‌نمایاند. بدون توجه به تنوع برنامه‌هایی که از تلویزیون پخش می‌شود - بولتن خبری، موسیقی، یک مسابقه، نمایش یک مجموعه (سریال) وغیره - این وسیله ارتباطی در هر حال ملزم به ارائه یک پیام ایدئولوژیک است. تعدد و گوناگونی اشکال، روشهای و فنونی که بوسیله برنامه سازان بکار گرفته می‌شود، در واقع بیانگر مجموعه‌ای از اصول و گرایش‌های ایدئولوژیک تلویزیون غرب و یا به سخن دیگر مبین آن وظایف اصلی است

که در زمینه ایدئولوژیکی از سوی طبقه حاکم برای تلویزیون تعیین می‌شود. نفوذ و جاذیه تلویزیون در دنیای کنونی امری بدینه است و نقش آن در آموزش، هدایت، جهت دهنی و قالب سازی افکار عمومی جامعه انکارناپذیر است. بهمین دلیل تلویزیون بعنوان یکی از ابزارهای اصلی نفوذ در افکار عمومی مورد استفاده قرار گرفته و توسط دولت‌ها یا باخشن خصوصی در جهت اهداف موردنظر بکار برده می‌شود. کشورهای قدرتمند با تکیه بر امکانات قوی ارتباطی و ماهواره‌ای در صددند تا سراسر جهان را به عرصه تاخت و تاز امواج تصویری خود تبدیل کرده و بطور یکجانبه و یکسوزی، افکار جهانیان را در جهت اهداف و امیال خود سوق دهند. در این شرایط کشورهایی که به حفظ فرهنگ ملی خود و سلامت فکری افرادشان می‌اندیشند، وظیفه‌ای سخت دشوار در پیش رو دارند.

این خواست طبیعی مردم است که تلویزیون را به عنوان آئینه زندگی حقیقی، منبع آخرین اطلاعات عینی و واقعی آورنده فرهنگ و هنر به آستانه خانه‌ها و یاری که می‌توان با او به رایزنی نشست، مطمئن نظر قرار دهند و به آن به منزله یک دوست بنگردند. لکن سیاست بازان و ایدئولوژیهای غربی به تلویزیون نه تنها به عنوان وسیله‌ای مهم در شکل دادن به افکار عمومی مردم کشورشان، بلکه به مثابه مؤثرين رسانه برای تبلیغ سیاست بروند مرزی خود می‌نگرند.

تلویزیون از یک سو می‌تواند موجب سطحی بارآمدن، افعالی شدن و تخریب فرهنگ و اخلاق باشد و از دیگر سو وسیله گسترش دید و ذهن، گشايش مرزهای وجود بر جهان هستی، دستیابی مستقیم به آثار و افراد و برقراری ارتباط انسانی به مقیاس جهانی و... است.

تلویزیون از لحاظ تأثیرگذاری روانی بسیار پرقدرت است. تخييل در یک فيلم، افعالی را در دل زندگی روزانه بوجود می‌آورد که گاه بیش از خود فیلم به درازا می‌کشد. مثلاً در یکی از برنامه‌های سریال «پنج دقیقه آخر» - که پخش آن از روز ۱۶ مرداد ماه سال ۱۳۷۷ از شبکه سوم سیماي جمهوری اسلامی ایران هم آغاز شد - قهرمان اصلی که یک کارآگاه است، در لحظه‌ای که قاتل را دستگیر می‌کند، زخمی می‌شود. در طول ده روز تمام - در دهه ۱۹۷۰ - رادیو تلویزیون فرانسه صدها نامه دریافت کرد که نویسنده‌گان آنها از احوال کارآگاه جویا شده بودند و می‌خواستند که در تلویزیون بولتنی درباره وضع سلامت او خوانده شود.

آبراهام مول، جامعه شناس فرانسوی معتقد است که در جامعه غرب، دانش و آگاهی مردم بیشتر توسط رسانه‌های جمعی شکل می‌گیرد تا از طریق نظام آموزشی. او چنین فرهنگی را که در هرج و مرچ و بی نظمی کسب می‌شود، «فرهنگ موزائیکی» می‌نامد.

مارکوزه جامعه شناس با انتقاد خود از تلویزیون، آنرا به عنوان یک کالای مصرفی در نظر نمی‌گیرد بلکه آنرا به عنوان وسیله‌ای برای شرطی کردن افراد جامعه و جذب آنها در جامعه مصرف نقش مهمی قائل است. چون تلویزیون از این نظر با یخچال فرق می‌کند و وسیله کسب فرهنگ و اطلاعات است. حتی تلویزیون صرف نظر از

نقشی که در تبلیغات آشکار دارد، می‌تواند بصورت وسیله عادت دادن مردم به تمدنی تلقی شود که آنرا بطور دائمی به نمایش می‌گذارد و این توهّم را به تماشاگر می‌دهد که او هم به مانند سایرین در این نظام مشارکت دارد، بعنوان مثال به گفته ادورنو، هر تلویزیونی هنری است عامیانه که مخاطب آن توده عوام است و با ارائه آنچه مردم به آن عادت دارند، باعث می‌شود تا خواهی نخواهی هر نوع تردید درباره عادات و هنجارهای مرسوم به طرز ناآگاه از بین برود.

بدیهی است که چنین تحولی در رابطه با مواجهه تماشاگران با تلویزیون و باگسترش و اشاعه خود در جامعه باعث ایجاد تحول فکری در تهیه کنندگان و برنامه سازان می‌شود. این گروه اینک کم و بیش متوجه می‌شوند که مردم همراه با پیدایی دید انتقادی در جامعه، از آن انتظار کارهای پخته‌تری دارند و چنانچه بخواهند تماشاگران خود را حفظ کنند، نمی‌توانند تا ابد همان افکار کلیشه‌ای را به خورد مردم بدهند. سالها به برنامه سازان توصیه شده بود از مخالفت با عادات و رسوم جاری جامعه پرهیز کنند. ولی ظاهراً این فکر دیگر خردباری ندارد، زیرا آنها به تجربه دریافت‌هایی که برای جلب توجه مردم نسبت به برنامه‌ها باید دائماً در جستجوی حوادث غیرعادی و جنجال آفرین شد.^(۱)

تلویزیون به عنوان یک ابزار نفوذ‌فرهنگی غرب:

برنامه‌هایی که اداره اطلاعات آمریکا به سازمانهای تلویزیون در سایر کشورها می‌فرستد صرفاً بمنظور تبلیغ است. این تبلیغ در برنامه‌های آموزش زبان انگلیسی از تلویزیون نیز صورت می‌گیرد که ایالات متحده را در نظر یادگیرنده خارجی کشوری مترقبی و سعادتمند و بهشتی برای مصرف جلوه می‌دهد. بینندگان تلویزیونهای ایالات متحده هرگز نمی‌توانند برنامه‌های تهیه شده بوسیله اداره اطلاعات آمریکا را مشاهده کنند زیرا این برنامه‌ها به قصد توزیع در داخل کشور ساخته می‌شوند.

اریک بارنو در کتاب امپراطوری تصویری می‌نویسد: «شهر و ندان ایالات متحده آمریکا مجاز نیستند بدانند به چه نحو به جهان معرفی می‌شوند و یا با نام آنان چه نظرهایی اظهار می‌گردد».

مشابه چنین سیاستی را می‌توان در سازمانهای تولید کننده فیلم و برنامه در بریتانیا مشاهده کرد. بعنوان مثال در ماههای فروردین تا تیر سال ۱۳۷۷ مجموعه هایی با عنوانی «بازیهای خطرناک»، «برزمین خطرناک» و «چشم طوفان» از تلویزیون ایران پخش شد که در آنها عمدتاً از نظام امنیتی و اطلاعاتی انگلستان چهره‌ای قدرتمند و مسلط به نمایش گذاشته شد که به آخرین سیستم‌های الکترونیکی پرقدرت مجهز است. با این امکانات هیچ حرکتی حتی هر چند کوچک و سری از دید نظام پلیسی انگلستان مخفی نمانده و خنثی می‌شود و نیز در بخشی از این مجموعه‌ها، اوضاع روسيه بعد از فروپاشی سوره و بسیار بهم ریخته و ناسامان نشان

۱- قدرت تلویزیون. زان کازنو. ترجمه علی اسدی. انتشارات امیرکبیر. ۱۳۶۴.

داده شد به گونه‌ای که حتی قادر به اداره و سازماندهی تشکیلات کوچکی نیست... و یا آنکه در مجموعه «بر زمین خطرناک» بگونه‌ای غیر مستقیم، مالکیت سرزمین هنگ کنگ را پس از پایان قرارداد یکصد ساله با چین، همچنان از آن بریتانیا، القاء می‌کنند....

و اما از نکات جالب توجه دیگر در تولیدات آمریکایی، بی محتوا بودن و جهت‌گیری خاص برنامه‌های تلویزیونی که توسط اداره اطلاعات آن کشور در خارج توزیع می‌شود، است؛ و این، از سوی دو ایر تلویزیونی به عنوان یک اصل پذیرفته شده است.

برنامه‌های تلویزیونی آمریکا در بیش از یکصد کشور، از طریق اداره اطلاعات آن کشور و یا در زمینه تجارت توزیع می‌شود. صدھا میلیون بیننده در بیشتر کشورهای جهان این برنامه‌ها را تماشا می‌کنند. اکثر این برنامه‌ها شامل فیلمهای پلیسی، مجموعه‌های جاسوسی، کمدی‌های خانوادگی، برنامه‌های صابونی، واریته، فیلمهای وسترن و... است. و جالب است که نسبت بینندگان برنامه‌های آمریکایی در خارج به تماشاگران داخلی برنامه‌های وارداتی ۲۰ است به ۱.

اما توزیع برنامه‌های تلویزیونی در بسیاری از کشورها با اعتراض همگانی مواجه شده. زیرا در این برنامه‌ها بر خشونت و آگهی‌های تجاری شدیداً تأکید می‌شود. کارگزاران خلاق، صاحب نظران برجسته در امر آموزش و پرورش و هنرها و سازمانهای همگانی بر آن شدند تا از تلویزیونهای ملی کشورشان حمایت و از آنها در برابر تهاجم تلویزیون ایالات متحده و رقابت تحملی اش حفاظت کنند. کشورهایی نظیر بریتانیا، فرانسه، آلمان فدرال و کانادا قانونی را از تصویب گذراندند که براساس آن هر شبکه تلویزیونی مجاز است بین ۱۳ تا ۱۵ درصد کل حجم برنامه‌هایش را وارد کند.^(۱)

در یک مجموعه مستند ۳ قسمتی تلویزیونی که در هجدهم شهریور ماه ۱۳۷۷ از شبکه چهارم سیمای جمهوری اسلامی ایران با عنوان «جنگ ماهواره‌ها» پخش شد، بوضوح جبهه‌گیری کارگزاران و مردم کشورهای مختلفی نظیر چین، ژاپن، انگلیس، فرانسه، آلمان و... در مقابل تهاجم فرهنگی برنامه‌های آمریکایی به چشم می‌خورد. در آن برنامه اختلاف میان کشور فرانسه و انگلستان، بخاطر پخش بیش از حد فیلمهای آمریکایی توسط انگلیس (در برنامه‌های مبادله‌ای) مطرح شد و جالب است که یکی از دست اندکاران تلویزیون فرانسه می‌گفت: «اگر ما از کانالهای مبادله‌ای تلویزیون انگلیس استفاده می‌کنیم، دوست داریم در آنها برنامه انگلیسی ببینیم نه آمریکایی.»

۱- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. س. ییرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۶. ص. ۲۱۴ تا ۲۰۹

فصل دوسم

مطالعات نظری

بررسی ادبیات موضوع

در دهه ۱۹۶۰ جامعه شناسان غرب متوجه شدند که بر خلاف آنچه قبلاً تصور می‌شد، تلویزیون هم می‌تواند همرنگ گرایی و دنباله روی را اشاعه دهد و هم ناهمرنگ گرایی و عدم پیروی از جمع را. از این جهت تلویزیون اساساً بازتابی از جو فکری جامعه؛ وقتی جامعه گرایش به حفظ وضع موجود را دارد، تلویزیون هم به حفظ وضع موجود کمک می‌کند، ولی وقتیکه از پیشرفت سرخورده شد و تمدن وارد مرحله بحران گردید، تلویزیون هم آنرا دامن می‌زند.

تلویزیون با نمایش امور عادی، جاری و مرسوم و بهنجار قادر نیست توجه عامه را بخود جلب کند، بلکه بر عکس با نشان دادن چیزهای غیر عادی، استثنایی و فاجعه‌آمیز است که نظرها بسوی آن جلب می‌شود. از آنجاکه تلویزیون یک رسانه نمایشی است، زمانی می‌تواند مارا به نمایش خود جلب کند که با ما رابطه برقرار کند، این رابطه به دو صورت برقرار می‌شود: ۱- خودمان را در نمایش ببینیم یعنی خودمان را با شخصیتی از این نمایش هم هویت کنیم. ۲- تمایلات و خواسته‌های قبلی که در ما وجود دارد ولی نمی‌خواهیم آنرا قبول کنیم بصورتی کم و بیش ناآگاهانه به نمایش نسبت دهیم و یاد رآن «فرافکنی» کنیم. به عبارت دیگر با فرافکنی هوسها و تمنیات خود در پرسوناژهای خیالی یا فهرمانان نمایشی آنها را نهایتاً ارضاء کنیم.

اولین بار ارسسطو بود که علت استقبال مردم از نمایش تراژدیهای یونان باستان را همین فرافکنی دانست. «اسطوره‌ها و آئین‌های پرستش خدایان» نیز موارد دیگری هستند از فرافکنی، در گذشته دور.

ارسطو در نظریه «پالایش» خود به روشنی به این کارکرد نمایشی اشاره دارد و نشان می‌دهد که این مکانیزم باعث می‌شود تا ما خود را از شهوت تصفیه کنیم. قهرمانان تراژدی به جای ما کارهایی انجام می‌دهند که جرأت انجام آنها را در زندگی واقعی نداریم. بهمین ترتیب اسطوره هم در برخی موارد همین نقش را ایفا می‌کند. ولی فرافکنی در روزگار ما که افراد برویه از طریق تلویزیون در جهانی از نمایش غرق شده‌اند و دستگاههای سخن پراکنی حجم وسیعی را تحت پوشش خود گرفته‌اند و «ذوق پسند عامه» بر «ذوق برگزیدگان» تسلط یافته، بعد تازه‌ای یافته است.

لازم است آثار نظامهای نوین ارتباطی را بر حوزه‌های فرهنگی، اخلاقی و بطور کلی اجتماعی بررسی کرد. برویه باید مسأله نقش وسائل ارتباطی را در گسترش احتمالی خشونت، در فرهنگ شهرت رانی، در تحول و با بهم ریختن سلسله مراتب‌های اجتماعی و قشریندیها، در پدیده شهرت ستارگان، در تبدیل امور واقعی به نمایش خیال‌انگیز، در بدگمانی‌هایی که با اشاعه دانستنی‌ها در جامعه بوجود می‌آید و در تکوین حس زیبایی‌شناسی اصیل هم مورد بررسی قرار گیرد.^(۱)

۱- قدرت تلویزیون، زان کازنو. ترجمه علی اسدی. انتشارات امیرکبیر. ۱۳۶۴

تلویزیون و دکترین فرهنگ عامه - سرگرمی :

پیشرفت سریع علمی و تکنولوژیک در کشورهای سرمایه داری توسعه یافته در سالهای اخیر، موجب پدیده‌هایی دال برآفت فزاینده فرهنگ بوده است. کلیشه‌های پیش با افتاده فرهنگ‌های مادی و معنوی در همه اشکال و مظاهر شان به القای مستمر و ماهرانه در اذهان مردم مشغولند. این القاء به مثابه بخش عمدہ‌ای از مدیریت ایدئولوژیک بر توده‌هاست. دکترین فرهنگ عامه در جامعه بورژوا، شخصیت آدمی را به انحطاط می‌کشاند و انسان را ناسطح یک عروسک تنزل می‌دهد. یک آدم ماشینی (робوت) که حتی براین امر که زندگی اش فاقد معنا و تهی از هرگونه محتوای خلاق است، آگاهی ندارد.

فرهنگ عامه تصویر یک فرد بدروی را که کورکورانه از معیارها و ارزش‌های جامعه بورژوازی پیروی می‌کند، آفریده است. روحیه رقابت و چشم و همچشمی، تمکین از مقامها و فرونشاندن هر بارقه‌ای از آزاداندیشی، اینها هستند آن کیفیت‌هایی که فرهنگ عامه برای ترویج در میان توده‌ها طرح ریزی می‌کند.

«صنعت سرگرمی - تفریح» که در آن تلویزیون بعنوان نیرومندترین و مؤثرترین رسانه به لحاظ پوشش و ارتباط، مقامی برجسته را دارد، اینچنین محصولاتی را به مقدار فراوان تولید می‌کند. گیرنده تلویزیون به مثابه یک وسیله سرگرمی خانوادگی مورد توجه قرار می‌گیرد و این امر پرورش نوعی شخصیت جفت با طبقه حاکم را موجب می‌شود. شخصیتی قانع و راضی از زندگی اش که دارای ذهنی مصرف کننده است. نظر سنجی‌هایی که در شماری از کشورهای بورژوا به عمل آمده است، این عقیده را که تلویزیون یک وسیله ضروری خانواده است، تأیید می‌کند.

خانواده‌های فرانسوی در صفحه تلویزونهای خود همه روزه شاهد تصاویری حامل برنامه‌های صابونی، فیلم‌های وسترن، مجموعه‌های پلیسی / جنایی، انواع شوها و مسابقه‌هایی که چیزی به ظرفیت فکری شرکت کنندگان خود نمی‌افزاید، فیلم‌های دلهره آور، اتومبیلهایی که یکدیگر را تعقیب می‌کنند و ناگزیر در یک تصادم در هم می‌شکند، ستارگان مردمی سرشناس، و صد البته آگهی‌های تجاری و... هستند. تلویزیون بعنوان آدامسی برای نشخوار چشم امکان استفاده از آنرا به منزله محملى برای فرهنگ متعالی و دانش واقعی منتفی می‌کند. برنامه‌هایی اینگونه تلویزیونها بخاطر مصرف کردن هر چه بیشتر تولید و عرضه می‌شوند.

«بردریش نیلی» جامعه شناس آلمانی در کتابش بنام تفریحات تلویزیونی آلمانی، ایستگاههای تلویزیونی این کشور را بخاطر تأثیر مخربشان بر جوانان و محتوای سیاسی واپسگرایانه برنامه‌هایشان، مورد انتقاد قرار می‌دهد. او نشان می‌دهد که تلویزیون آلمان به چه نحو زیر پوشش تفریح و سرگرمی، ایده‌های نژاد پرستانه و فاشیستی را تبلیغ می‌کند. ^(۱)

۱- تلویزیون و دکترین‌های آن در غرب. د. س. بیرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۶. ص. ۲۰۹ تا ۲۱۴.

ادورنو، جامعه شناس آمریکایی آثار مخرب فرهنگ توده را که حاصل عملکرد وسایل پیام رسانی بویژه تلویزیون است، لعن می‌کند. بنظر او عادت به تماشای برنامه‌های تلویزیون نوعی روانکاوی وارونه یا معکوس است زیرا تماشاگر بدون آنکه خود متوجه باشد، تحت تأثیر پیامهای ضمنی یعنی افکار قالبی مناسب با انگاره‌های اجتماعی متحجر قرار می‌گیرد. بعلاوه تلویزیون با مردمی کردن اشکال هنری، کیفیت آنرا تنزل می‌دهد و شاهکارهای هنری را در سطح کالاهای مصرفی پایین می‌آورد.

بدین طریق تمامی آنچه که می‌تواند شخصیت تماشاگر را رشد دهد در پس انواع پستی‌ها زائل و ناپدید می‌شود اورا به وادی یکسانی سلیقه‌ها و ارزشهای نازل می‌کشاند و بهمین طریق جی آندرس می‌کوشد تاثران دهد چطور تلویزیون خانواده را به یک عame هسته‌ای تبدیل کرده است و از این راه انسان یکنواخت و یکسانی ساخته است.

همانطور که آندره چامسون می‌گوید: «تلویزیون با ترویج نمایش بجای فرهنگ، تصویری را ارائه می‌دهد که بجای تفکر پخته، تنها واقعیت ساده است. تصویر تلویزیون حاصل چیزی است که با خود در نتافص است و خود را بدون بحث و گفتگو برانسان تحمیل می‌کند.»

نقش تفریحی وسایل ارتباط جمعی :

در دنیای امروز انسان زیر سلطه تکنولوژی، نیازی روز افزون به استراحت و سرگرمی دارد تا بتواند اضطرابها و نگرانیهای ناشی از زندگی دشوار ماشینی را التیام بخشد و با روحیه‌ای بهتر و آماده‌تر به کار و تلاش سازنده و سودمند بپردازد.

در این میان وسایل ارتباط جمعی بعنوان مهمترین ابزار تفریحی و سرگرمی افراد به شمار می‌روند که با پخش و انتشار برنامه‌های سرگرم کننده، بر الگوی رفتاری اوقات فراغت انسان اثراتی تعیین کننده دارند و از این طریق است که فرد از تنهایی و زندگی سخت روزمره‌اش رهایی می‌یابد و با محیط بیرونی تماس برقرار می‌کند. تلویزیون اگر چه در مواردی موجب سطحی شدن، انفعالی و مبتذل بار آمدن انسان می‌شود اما در بسیاری اوقات وسیله گسترش دید و ذهن و گشاش مرزهای وجود بر جهان هستی است. این وسیله می‌تواند با نقش آموزشی خودافق دید بیننده‌اش را وسعت بخشد و می‌تواند در روند فرهنگ پذیری فرد تا آخر عمر مؤثر باشد. نظر جویان رادیو تلویزیون بلژیک توصیه می‌کنند که باید برنامه‌های جدی را بعداز برنامه‌های سبک قرار داد و به اصطلاح برنامه

آسان را بصورت طعمه‌ای برای برنامه جدی درآورد. تلویزیون بیش از هر چیز به عنوان وسیله تمدد اعصاب، گذراندن وقت آزاد بدون ایجاد معضل وجود برای خود و در عین حال ابزار آموختن چیزها تلقی می‌شود. و در

نتیجه برنامه‌های آسان و سبک در همه جا از نظر بیننده ترجیح دارد.^(۱) براساس یک نظر سنجی که در تیر ماه سال ۱۳۷۶ در شهر مشهد انجام شد، ۹۵٪ مردم ابراز داشتند که بیننده تلویزیون هستند. و ۴۱ تا ۵۱ درصد آنان فاصله زمانی بین ساعات ۲۰:۳۰ تا ۲۳:۳۰ را مناسب‌ترین زمان برای تماشای تلویزیون دانسته‌اند.^(۲) این تحقیق را با اندکی اختلاف می‌توان به تمامی نقاط کشور تعمیم داد و با دقت در زمان پخش برنامه‌های سیمای جمهوری اسلامی می‌توان بوضوح مشاهده کرد که مهمترین برنامه‌ها و نیز فیلمها و سریالها (از نظر صدا و سیما) در همین فاصله زمانی از شبکه‌های مختلف پخش می‌شود. عنوان مثال می‌توان از بخش‌های خبری در این فاصله یاد کرد و نیز از پخش فیلمها و مجموعه‌های تلویزیونی ایرانی و خارجی پر بیننده. شبکه اول همه شب در حدود ساعت ۲۲ اقدام به پخش یکی از سریالهای اصلی می‌کند، شبکه دوم در ساعت ۲۱ و شبکه سوم در ساعت ۲۰ اقدام مشابهی انجام می‌دهند. از این‌رو می‌توان نتیجه گرفت که برنامه‌هایی که در این ساعات پخش می‌شوند، بیشترین تأثیرگذاری و القاء پیام را به بیننده دارند.

نظرات مارشال مک لوهان:

مارشال مک لوهان در دهه ۱۹۶۰ از تلویزیون به عنوان رسانه‌ای هوشمند یاد می‌کند. او تلویزیون را پرستشگاه و امواج آنرا بشارت الکترونیک نام می‌نهد. او از آگاهی ژرف و تازه دهه خبر می‌دهد و این رسانه تازه را مروج آن می‌خواند. به تصور او، رسانه تازه، همه این شئون را به نظم و ایمان تبدیل می‌کند.

او با این دیدگاه افراطی، مدعی است که شیوه ارتباط یا روش انتقال معلومات و انتشار پیام، نه تنها در رفتار و تصورات انسان مؤثر است، بلکه در سیستم اعصاب و ادرافکات حسی او نیز نقش تعیین کننده‌ای دارد. او پارا از این حد فراتر می‌گذارد، تا آنجاکه می‌گوید «وسایل ارتباط جمیعی که عامل انتقال فرهنگ است، تأثیری شگرف بر خود فرهنگ دارد». او این نظر را با جمله «وسیله پیام است» مطرح می‌کند و آنرا عنوان یکی از فصلهای کتاب خود قرار می‌دهد و در آثارش بطور مکرر به آن اشاره دارد.

اصولاً تلویزیون از نظر مک لوهان، رسانه‌ای است که با شخصیت‌های جدی، رفتاری نادرست دارد، مک لوهان می‌گوید: «تلویزیون رسانه‌ای است که کمتر می‌تواند به شرح مفصل رویدادها پردازد. از این‌رو توجه و مشارکت بیشتر تماشاگران را می‌طلبد بنابراین در این رسانه برنامه‌هایی موقوفند که بتوانند ذهنیت تماشاگران را تکمیل کنند». او می‌گوید: «تصاویر تلویزیونی بخاطر داشتن روند مشارکت جویی عمیق تماشاگران و دخالت ژرف روانی آنان سبب می‌شود که آنها توجه بیش از حدی به هنر خود بازیگر نشان دهند».

۱- تلویزیون در خانواده و جامعه نو. انریک ملون و مارتینز. ترجمه جشمیدار چند. سروش. ۱۳۵۴.

۲- نظر سنجی از مردم مشهد در مورد تماشای تلویزیون. مرکز تحقیقات و مطالعات و سنجش برنامه‌ای صداوسیما. تیر ماه ۱۳۷۶.

مک‌لوهان همچنین می‌گوید: «تلویزیون یک وسیله ارتباطی سرد است که اگر در زمان هیتلر بطور گسترده‌ای وجود داشت، باعث می‌شد که این دیکتاتور بزرگ بسرعت افول کند و اگر تلویزیون پیش از او پاگرفته بود، چه بسا اصلاً موجودی بنام هیتلر ظهر نمی‌کرد.»

او معتقد است، حضور وسائل الکترونیکی بویژه تلویزیون و دستگاههای پیچیده محاسبه‌گر، سرانجام همه چیز را تغییر می‌دهند و دگرگون می‌کنند. مک‌لوهان در میان وسائل الکترونیکی برای تلویزیون نقش بسیاری قائل است. او معتقد است که این وسیله ضمن آنکه همه مزایای وسائل دیگر را در بردارد، با افزودن بیان تصویر به آنها، قدرت نفوذ فوق العاده‌ای بدست آورده است. او براین باور بود که تلویزیون قادر است نه تنها در یک کشور، بلکه در سراسر یک منطقه در یک قاره «جوی احساس برانگیز» پدید آورد.

مک‌لوهان ضمن تشریح اوضاع و احوال جهان آینده به مسائل جوانان نیز اشاره دارد. او یادآور می‌شود که گرایش موجود در جهت نقش‌های زن و مرد در حوزه‌های مربوط به مد اجتماعی، همچنان ادامه خواهد داشت. او می‌گوید: «پسران بلندگی‌سو دیگر بیمی ندارند که خصلت‌های زنانه خودشان از خود نشان دهند و دختران شلوار پوش نیز متقابلاً در نشان دادن ویژگی‌های مردانه از خود، احساس نگرانی نمی‌کنند.»^(۱)

خشونت

ثوری تسکین پذیری هیجانات :

پروفسور فش بک با آزمایشی در سال ۱۹۵۵ تقریباً به این نتیجه رسید که تسکین پذیری هیجانات برای تماشای خشونت رخ می‌دهد... ولی با اینهمه سایر محققین هنوز نتوانسته‌اند به یک چنین نتیجه‌ای برسند که تماشای مداوم خشونت و شرارت از راه تلویزیون می‌تواند تسکین بخش باشد. با این مقدمه وارد بخش خشونت در تلویزیون می‌شویم .

ثوری پالایش نفس نمادین :

این ثوری در آخرین دهه ۱۹۵۰ و آغاز دهه ۱۹۶۰ بوضوح احساس شد و آن زمانی بود که موج عظیمی از خشونت بطور فزاینده صفحه‌های تلویزیون جهان را بخصوص در کشورهای سرمایه دار فراگرفت. قتل، شکنجه، وحشیگری و جنایات خونینی که بوسیله گنجگشتها، سوپرمن‌ها و کسانی که از فرط خشم به جنون دچار می‌شوند، صورت می‌گرفت، وجه روزمره برنامه‌های تلویزیون بود.

گزارشی که در سال ۱۹۶۹ و بر اساس تحلیلی از برنامه‌های ۳ کanal تجاری در سال ۱۹۶۷-۱۹۶۸ به «کمیسیون ملی رسیدگی به علل خشونت و راه جلوگیری آن» ارائه شد حاکی از آن بود که ۸۱٪ تمامی برنامه‌ها حاوی خشونت بوده است. همچنین هر برنامه کم‌دی، ۳٪ بخش خشونت بار را در خود داشت و در یک

۱- مبانی ارتباطات جمعی. دکتر سید محمد دادگران. انتشارات فیروزه. ۱۳۷۴.

نمایش درام تلویزیونی یا در یک کارتون میانگین بخش‌های خشونت آمیزلاً بود.

نمایش خشونت بر صفحه تلویزیونهای آمریکا در دهه ۱۹۶۰ به اوج خود رسید و آن زمانی بود که کودکان در طول دو یا سه ساعت که به تماشای تلویزیون می‌نشستند، نظاره‌گر پنجاه مورد مرگ و میر بودند. از هر ده برنامه‌ای که بهنگام عصر - شب پخش می‌شد، هشت برنامه توأم با اعمال خشونت باریود.

انریکوملون مارتینز، جامعه شناس فرانسوی، به بررسی نمایش خشونت در تلویزیون چند کشور سرمایه داری پرداخته است؛ در بریتانیا مدت نشان دادن خشونت بر صفحه تلویزیون ۲۰٪ زمان پخش برنامه‌ها را تشکیل میدهد. شبکه‌های تلویزیون تجاری ژاپن، روزانه بطور متوسط ۵۵صفحه قتل و ۶۰صفحه شهرت‌انگیز را به نمایش می‌گذارند. نبرد با اسلحه و تیراندازی در ژاپن معمول نمی‌باشد اما این بدان معنی نیست که خون کمتری بر صفحه رنگین تلویزیون ژاپنی‌ها جاری می‌شود. قهرمانان یک فیلم جنایی ژاپن شاید در هفت تیر کشی فرز نباشند ولی در پیچاندن گردن و یا شکستن ستون فقرات حریف با یک ضربه عالی در عملیات کاراته، بسیار سریع هستند.

مجموعه‌های سامورایی ژاپنی قرینه‌ای هستند برای وسترن‌های آمریکایی. تفاوت تنها در این است که شمشیرهای سامورایی جانشین اسلحه می‌شوند و نبردهای تن به تن، توأم با ضجه و نعره‌های اجتناب‌ناپذیر قریب‌انی پیش از کشیدن واپسین نفس‌ها، جای تعقیب و گریز جالب و دیدنی اسب سواران را می‌گیرد.

نمایش سکس و خشونت بر صفحه تلویزیونها با راه بحث‌های همگانی را در مطبوعات ژاپن بوجود آورده است که در طی آنها اشخاص متفرق خواستار اقدامهای در واداشتن ایستگاههای تجاری به احساس مسئولیت بیشتر شده‌اند.

زیر فشارهای اعتراض همگانی به تأثیر ویرانگر برنامه‌های خشونت بار - که بویژه برای کودکان و نوجوانان زیانبار است - برخی از کشورهای غربی در مورد نشان دادن خشونت و جنایت در تلویزیون، محدودیت‌هایی را مقرر کرده‌اند.

«مفهوم یا تئوری پالایش نقش نمادین» برای نخستین بار در آثار س. فشباخ (روانشناس اجتماعی از ایالات متحده آمریکا) مطرح شد که مدعی بود نظاره خشونت بر صفحه تلویزیون ممکن است پرخاشگری ذاتی بیننده را تسکین دهد و در نتیجه جانشینی شود برای خشونتی که او ممکن است در زندگی واقعی اعمال کند. او اعتقاد دارد که تماشای خشونت از تلویزیون ممکن است بمنزله سوپاپ اطمینانی برای بروز شقاوت و پرخاشگری مهار شده تماشاگر باشد. این تساوی از سوی تنی چند از جامعه شناسان و روانشناسان غربی پذیرفته شد.

از سوی دیگر هنری فیرلی یکی از مفسران سرشناس تلویزیون در بریتانیا می‌نویسد: « برنامه‌های تلویزیون ترس را بر می‌انگیزانند، مردم را ناآرام و بی قرار می‌کنند و امید و اطمینانشان را به آینده کاهش می‌دهند ».

در هر صورت تئوری پالایش نفس نمادین که نمایش خشونت را در صفحه تلویزیون موجه می‌داند، از جانب دانشمندان هشیار و دست اندکاران تلویزیون و رهبران باهوش اجتماع - که در می‌یابند نشان دادن خشونت میزان جنایات را افزایش می‌دهد و بر انحطاط معیارهای اخلاقی و تباہی نسل بالنده کمک می‌کند - قاطعانه رد شده است. اودواندویچ، روانشناس آلمانی ثابت کرده است که تجسم خشونت و رفتار غیر انسانی از طریق تلویزیون و دیگر رسانه‌های همگانی تحت شرایط مشخصی تمایلات پرخاشگرانه را برمی‌انگیزاند.^(۱)

تئوری حضور تسلی بخش :

این تئوری در سال ۱۹۶۸ توسط کارل مینینگر، روان‌پزشک آمریکایی مطرح شد. این تئوری منعکس کننده گرایش و تمایل طبقاتی نظام سرمایه داری است که برآن است تا تصویری خیالی از دنیای خارج (از کانون خانواده) را که مطلقاً از نابسامانیهای اجتماعی و مبارزه تودها برای احفاق حقوقشان تهی است را در اذهان تماشاگران بوجود آورد و آنان را از فعالیت پویا بازدارد، از علایق و منافع همگانی مجزا نماید، توجیهشان را در دنیای محدود خانواده معطوف دارد و روحیه ذهنیت مصرف‌گرایی را در جامعه قوت بخشد و شدت دهد. این تئوری نقش یک قرص خواب آور را بازی می‌کند که برای کرخت کردن و خواباندن اشخاصی که زود به هیجان می‌آیند و بمنظور احساس کاذب آرامش در آنان - به رغم تأثیر و فشار تحریک کننده «واقعیت رنج آور و هشدار دهنده روزمره» - تجویز می‌شود.

یکی از خصایص بارز کاربرد دو تئوری فوق این است که «تئوری پالایش نمادین «بمنظور پنهان داشتن مقاصد واقعی از تجسم خشونت بر صفحه تلویزیون بکار می‌رود در حالی که «تئوری حضور تسلی بخش» هیچ نوع پنهان کاری خاصی را اعمال نمی‌کند. هر دو تئوری وجه مشترکشان را، اگرچه از زوایای متفاوت، در نهاد فرهنگ عامه می‌یابند. این وجه مشترک عبارت است از «بیگانه کردن عموم مردم نسبت به فرهنگ اصیل و زندگی فعال اجتماعی». ^(۲)

خشونت و اطفال :

صاحب‌نظران معتقد هستند مشاهده اعمال خشونت‌آمیز در سینما و تلویزیون به افراد فرصت می‌دهد در عالم تخیل، خود را به جای قهرمانان داستان بگذارند و در نتیجه هیجانات درونی خود را تسکین بخسند در مقابل این عده روانشناسان و نویسنده‌گان برجسته دیگری نیز هستند که تماشای این قبیل صحنه‌ها را در حقیقت مقدمه بزهکاری اطفال و نوجوانان می‌دانند.

۱- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. م. پیرکوف. ترجمه محمد حفظی. ۱۳۷۲. ص. ۲۰۰ تا ۱۹۸.

۲- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. م. پیرکوف. ترجمه محمد حفظی. ۱۳۷۲. ۲۰۴ تا ۲۰۲.

در نتیجه تحقیقات بسیاری از دانشمندان می‌توان گفت در مواردی که میزان خشونت و حالت خصم‌مانه در اطفال خردسال زیاد باشد و فرصت بروز آنرا پیدا کنند، بعید نخواهد بود از رفتارهای خصم‌مانه و خشونت‌آمیزی که در برنامه‌های تلویزیونی دیده‌اند در عالم واقع و حقیقت تقلید کنند.

پروفسور لونارد برکوویتز و همکارانش در دانشگاه ویسکاپس می‌گویند: «تماشای خشونت را در برنامه‌های تلویزیون نمی‌توان بطور درست بی ضرر بحساب آورد. بچه‌ها ممکن است از آنچه می‌بینند برداشت‌های غیر منطقی و عجولانه بکنند».

تکرار خشونت در برنامه‌های تلویزیون و تماشای مداوم آن بوسیله اطفال و نوجوانان عامل دیگری است که نظر محققین را به خود جلب کرده است. به عبارت دیگر، دیدن صحنه‌ها و وقایع هیجان‌انگیز و ناراحت کننده، مثل قتل آزار و شکنجه زمانی می‌تواند مضر و از جهت تأثیرات روانی خطرناک به حساب آید که تکرار آنها در برنامه‌ها بیش از حد و تماشای آنها بوسیله اطفال مدواوم و همیشگی باشد. از نظر بسیاری از روانشناسان، برخورد اطفال با چنین صحنه‌هایی، اگر حالت دائمی بخود نگیرد، در حد خود تأثیر زیان بخش نخواهد داشت.

بررسی یونسکو از تحقیق مربوط به تلویزیون و اطفال نشان می‌دهد پاره‌ای از اطفال که بدلاً لیل خاص اجتماعی و روانی اصولاً مهاجم و خشن هستند، بیش از سایر کودکان بدیدن برنامه‌هایی که عوامل خشونت و شرارت در آنها به چشم می‌خورد علاقمند هستند و سعی دارند بیشتر این برنامه‌ها یا فیلم‌ها را ببینند.

در کشور آلمان برای جلوگیری از مصرف برنامه‌های خشن و مبتذل بوسیله کودکان اقدام به ایجاد شبکه‌های خاص برای کودکان کرده‌اند.

میزان خشونت و جرم و جنایت در اجتماعات شهری و صنعتی روزبه روز فزو نمی‌گیرد. آزادی و بسی پروائی در بین نوجوانان هر روز بیشتر به چشم می‌خورد و برنامه‌های تلویزیونی با استفاده از علاقه و توجه مردم به آنچه غیر عادی و تکان دهنده است، همین اعمل و افکار را گاه مبالغه‌آمیزتر از آنچه هست بر پرده مجسم می‌سازند.

نظریه شرام :

هرگاه طفلی در محیط خانواده و خارج از آن، روابط مناسب، صحیح و لذت بخشی با اولیاء و همسالان خود نداشته باشد برآن می‌شود به دنیای شیرین تلویزیون عقب نشینی کند و آنرا چون پناهی برای فراموش کردن مسایل و مشکلات زندگی واقعی خود پیدا کرد. شرام و همکارانش در تحقیقات خود متوجه شدند وقتی طفل بدليل ناکامی در روابطش با افراد خانواده و همسالان، صاحب احساسات خصم‌مانه و سرکش می‌شود و در نتیجه بسوی دنیای خیال‌انگیز تلویزیون رو می‌آورد، بیشتر خواهان دیدن برنامه‌های خشونت‌آمیز تلویزیونی

است و نکات و مطالب آنرا بیشتر به خاطر می‌سپارد. اگر طفل یا نوجوان در پاسخ به احتیاجات اجتماعی خویش بدنبال پرخاشگری و تهاجم باشد، حوادث و وقایع خشونت باری را که در روی صفحه تلویزیون مشاهده کرده بخارتر می‌آورد و از تکنیک‌های مربوط به آن استفاده می‌کند. اگر محیط خانوادگی طفل گرم، صمیمانه و فارغ از اضطراب و نگرانی باشد و اگر طفل بتواند روابط معتمد و مناسبی با باران و همسالان خود برقرار سازد تلویزیون و برنامه‌هایش هیچگاه بصورت یک خط بزرگ و جدی نمی‌تواند زندگی روانی و اجتماعی او را تهدید کند.

از نظر شرام تقریباً تمام اطفالی که تماشاگر برنامه‌های تلویزیون هستند برای تماشای بعضی از برنامه‌های تلویزیونی وحشت زده شده‌اند، ترس و نگرانی اطفال بخصوص در مواردی بوده است که خطری، حیوان یا قهرمان محبوب آنها را تهدید می‌کرده است. روانشناس کلینیکی نیز ثابت کرده است، اطفال چه از راه تماشای فیلم و تلویزیون و چه در زندگی واقعی، از به هیجان آمدن لذت می‌برند. منتهی به شرط آنکه مقدار هیجان از حد معینی تجاوز نکند و جنبه وحشت‌انگیز بخود نگیرد.

بطور کلی می‌توان گفت، حرکت و جنب و جوش و هیجان مهمترین عواملی هستند که تماشای هر نوع درامی را برای اطفال و نوجوانان خواهش‌بند و لذت بخش می‌کند. پاره‌ای از روانشناسان اعتقاد دارند تماشای شرارت و خشونت خواه در تلویزیون و خواه در سینما می‌تواند بصورت دریچه اطمینانی برای هیجانات و ناراحتی‌های اطفال و نوجوانان در بیانند و از راه غیر مستقیم تمایل درونی آنها را به تهاجم و خشونت ارضاء کند.

نظریه فریدمن :

- ۱- تلویزیون ممکن است حالت پذیرش صرف و دل کننده از زندگی و واقعیات آنرا در اطفال و نوجوانان بوجود آورد و اثر تخدیری داشته باشد.
- ۲- تلویزیون ممکن است اطفال و نوجوانان را وادار به تقلید کورکورانه از اعمال خلاف که به کرات در برنامه‌های نمایش مشاهده می‌کنند.
- ۳- ممکن است احساس شرارت و خشونت را در آنها تشدید و تقویت کند.

دکتر لارنس فریدمن؟ به نکته بسیار مهم دیگری اشاره می‌کند و آن اینکه بیشتر اطفالی که در محیط نسبتاً خوب و مناسبی زندگی می‌کنند، هیچگاه دنیای ساختگی و تخیلی تلویزیونی را با تجارت شخصی حقیقی و روابط خانوادگی اشتباه نمی‌کنند و بخوبی می‌توانند بین آنها فرق بگذارند. او می‌گوید: «روابط شخصی و فردی (با افراد و همسالان) برای اکثر اطفال پر ارزش تر از دنیای زنده تصویری تلویزیونی است...».

اطفال نا متعادل که تمایل به شورش دارند ممکن است مدل هایی برای شورش در میان تلویزیون پیدا کنند. نقش کمکی تلویزیون در مورد بزهکاری را هنگامی می‌توان دریافت که نوجوان یا طفل، روش یا شگرد مخصوص ارتکاب جنایت و بزهکاری را در حین تماشای برنامه‌ها فرامی‌گیرد و سپس هنگامی که بدلایل فراوان دیگری بر آن می‌شود در عالم واقع و حقیقت دست به عمل خلافی بزنند، از این شگرد استفاده می‌کند.^(۱)

(هنوز ماجراهی جنایت فجیع خیابان گاندی تهران در سال ۱۳۷۶ از خاطره‌ها محون شده است که در آن ماجرا دختر نوجوانی بهمراه دوست پسرش، خواهر و برادر خود را با شیوه‌ای دلخراش به قتل رساند.)

از نظر پاره‌ای از دانشمندان تلویزیون ممکن است از راه سیراب کردن طبیعت مهاجم طفل، انجام اعمال خشن و تجاوز کارانه را در او تحریک کند. از همه مهمتر تلویزیون ممکن است از راه برنامه‌های مختلف، این فکر و احساس را در طفل و نوجوان بوجود بیاورد که رفتار خشن و شرورانه در حل مسائل زندگی روزمره بیش از اندازه مهم و با ارزش است و از همین راه او را به انجام این قبیل اعمال تشویق کند.

البته باید توجه داشت که تلویزیون به تنها ی نمی‌تواند طفل عادی و طبیعی و از هر جهت سازگار را که از کلیه امکانات زندگی بهره‌مند است مبدل به یک نوجوان بزهکار سازد. این عبارت را تقریباً می‌توان حاصل نتیجه گیری کلیه محققینی دانست که در مسأله تلویزیون و رابطه آن با بزهکاری اطفال و نوجوانان صاحب تجربه هستند.

تلویزیون آمریکا و ترویج خشونت:

تلویزیون همچون سینما، اختراع آمریکا بوده است و آمریکائیان استادان آن هستند. تلویزیون به عکس سینما نیاز به خروج از خانه و تهیه بلیط ندارد و مستقیماً وارد خانه‌ها می‌شود. برنامه‌های خود را برابر همه خانواده، اولیاء و اطفال تحمیل می‌کند و به این خاطر است که تلویزیون باید قواعد اخلاقی موجود در جامعه را رعایت کند. با این حال با مطالعه در محتوای تلویزیون، تعداد خیلی زیادی اعمال دیده می‌شود که به مقابله با این اخلاق اجتماعی برخواسته‌اند. در سال ۱۹۶۰ در مدت یکسال تلویزیون آمریکا ۱۶۹۳۲ مورد مرگ مردان، زنان و بچه‌ها و حیوانات را نشان داد. که اکثر آنها ناگهانی و خشن بوده است. تعداد ۷۰۶۵ مورد عمل خشونت آمیز در یک هفته مشاهده شده است یعنی در هر ۱۰ دقیقه یک عمل خشونت آمیز. در سال ۱۹۶۸ تلویزیون آمریکا در هر ۴۵ دقیقه یک قتل نمایش داد. در انگلیس ۲۰٪ وقت تلویزیون مصروف نمایش صحنه‌های خشونت آمیز می‌شد و از هر پنج پرسنل، یکی جنایتکار بود. در ۲۴ ساعت برنامه تلویزیون ژاپن،

۵۵ قتل و ۵۱ مبارزه با انواع سلاحها نمایش داده شد.^(۱)

آفرد هیچکاک، کارگردان فیلمهای جنایی آمریکایی می‌گوید: "یکی از امتیازات تلویزیون این است که قتل را به خانه می‌آورد. تماسای یک قتل در خانه می‌تواند درمان خوبی باشد. ممکن است پارهای از خصوصیات را به انتها برساند... کسی که قتلی را بر پرده تلویزیون می‌بیند می‌تواند همه جنجالهای آنرا بدون گرفتاریهاش احساس کند. این درست همان چیزی است که بمنزله آموزش صحیح و مؤثر در جامعه مطرح است."^(۲)

هربرت شیلر، استاد دانشگاه سن دیاگو در ایالت کالیفرنیا در کتاب خود بنام «مدیران مغزها»، پدیده خشونت که صفحه‌های تلویزیون را در سراسر آمریکا تسخیر کرده است، چنین تفسیر می‌کند: "بعنوان مثال، نشان دادن نیم دو جین قتل و جنایت در هر ساعت در برنامه‌های تلویزیون نه تنها از نظر گردانندگان این رسانه آمری کاملاً معقول است، بلکه کوششی است در جهت ارائه آنچه که مردم طالب آنند. اگر طبع بشری خواهان هجدۀ ساعت نمایش هرج و مرج و مثله کردن و کشتار در شب و روز باشد، لابد گردانندگان شانه بالا می‌اندازند و می‌گویند چه بدا بنابراین آنان استدلال می‌کنند که چون نقص و قصور در طبیعت بشری بینندگان موجب تولید اینگونه برنامه‌هاست. پس ما باید شاهد کیفیت تجاوز کارانه و غیر قابل تغییر رفتار بشر باشیم. گردانندگان رسانه‌ها به منظور توجیه روزمره مثله کردن، قتل، جنایت و... اسطوره «طبیعت بشری غیر قابل تغییر» را ابداع کرند.

در کشور آمریکا در میان برنامه‌های تلویزیونی، سریالها، نمایش‌های جدی و کمدی بیش از سایر برنامه‌ها مورد علاقه بینندگان است. در دهه ۵۰ شبکه‌های تلویزیونی آمریکا زیر سلطه سریالها قرار داشت (و دارد). تا اواسط دهه ۵۰ فیلمهایی که هالیوود برای تلویزیون ساخت، ده برابر شمار فیلمهایی بود که برای نمایش در سینما تهیه شد. سریالها تعداد کثیری بیننده را به پای تلویزیون کشاندند. این سریالها عبارت بود از فیلمهای وسترن - جنایی/پلیسی - و سریالهای خانوادگی. این فیلمها عمدهاً با مسائل جدی سروکار نداشتند و با برخورداری از یک پیام ساده، صرفاً بمنظور سرگرمی تهیه می‌شدند.^(۳)

بسیاری از فیلمها و سریالهای مشهور آمریکایی که در دهه ۵۰ و ۶۰ تولید شدند به کشورهای مختلف از جمله ایران سرازیر شده و به خورد مردم داده شدند. نظری: دوسلحه، بالاتراز خطر، لوسیل بال و... بگونه‌ای که در دوران پیش از انقلاب، فیلمهای آمریکایی آشناترین تولیدات فرهنگی غرب در میان مردم دارای تلویزیون در ایران بود.

فیلمهای پلیسی/جنایی بخش عمده‌ای از برنامه‌ها را تشکیل می‌دادند. در این فیلمها مردان بزن بهادر

۱- تلویزیون در خانواده و جامعه نو. ازیک ملون و مارتیز. ترجمه جمشید احمدی. سروش. ۱۳۵۴.

۲- هفته نامه سروش. شماره ۸۱۵.

۳- تلویزیون و دکترین‌های آن درغرب. ن. م. پیرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۶. ص. ۱۴۷.

کارآگاهان خصوصی، کارآگاه شجاع پلیس و یا یک پلیس مخفی تیز هوش هنر نمایی می‌کردند. این گونه فیلمها برای غرب بمنزله سوپاپ اطمینانی طبیعی بود که دیگر جوشان ضمیر ناخودآگاه انسان امروزین را در مبارزه‌اش با پلیس، از بخار تهی می‌کرد و خاطر او را تسکین می‌بخشد.

نقطه مقابل این فیلمها (در دهه ۵۰) سریالهای خانوادگی بود که به محترم شمردن دیگران و رعایت اصول اخلاقی بر خصائیل پستدیده و به ارزشها ای که در وارستگی و صلح دوستی طبقه متوسط وجود داشت تأکید می‌کرد.

وضعیت برنامه‌های تلویزیونی در کشور ما:

در کشور ما ایران، از ابتدای تأسیس تلویزیون و راه یابی آن به درون خانه‌ها شاهد افت و خیزهای در نحوه ارائه پیامهای گوناگون و نوع فیلمها و سریالهایی که جنبه سرگرم کننده داشته‌اند، بوده‌ایم. پیش از انقلاب، کارگزاران این رسانه بدون تعهدی نسبت به مردم و فرهنگ و مذهب آنان، بی‌مهابا سیل خوراکهای تبلیغی و طرز فکر و ایدئولوژی جامعه غربی را بسوی جامعه ایرانی اسلامی سرازیر کردند. در دوران پیش از انقلاب درصد بالایی از برنامه‌های فیلمها و سریالهای وارداتی آنهم بیشتر از ایالات متحده آمریکا شامل می‌شد. اگر تعداد اندکی فیلم و برنامه سرگرم کننده داخلی هم تهیه می‌شد، تهی از هرگونه غنای فرهنگی و هنری بود و به ترویج بی‌هویتی دامن می‌زدند. هنوز عناوین برخی سریال‌ها مثل: مراد برقی، سرکار استوار، صمد، تلخ و شیرین و... از خاطره‌ها محو نشده‌اند.

اما پس از پیروزی انقلاب، شاهد تحولی عظیم و بی‌مانند در رسانه تلویزیون بودیم. این رسانه از یک وسیله ترویج گناه، به یک دانشگاه عمومی تبدیل شد. با بهره‌گیری از نیروهای داخلی، فیلمها و سریالهای با ارزشی تولید و پخش گردید و نیز در تأمین فیلم و سریال از دیگر کشورها، بر سلامت آنها دقت نظر فراوان مبذول شد. سالهای دفاع مقدس سرشار از معنویت و حماسه شد. مذهب که تا قبل از انقلاب مورد بی‌مهری و بسی توجهی قرار داشت (حتی در اساسنامه سازمان رادیو تلویزیون ملی) به یکباره اصل قرار گرفت.

لکن آنچه در چند ساله اخیر، بخصوص پس از پایان جنگ، قابل توجه است، پخش فیلمها و سریالهایی با محتواهای گوناگون و ورود خزندۀ دسته‌ای از فیلمها و سریالهای مخرب به درون برنامه‌های تلویزیون، می‌باشد. اکنون در تلویزیون ایران (سیماهی جمهوری اسلامی) توجه و عنایت خاصی به جلوگیری از پخش صحنه‌های شهوت‌انگیز و سکسی می‌شود اما در عین حال مشاهده می‌شود که صحنه‌های خشونت بار و نیز موضوعات پلیسی/جنایی و پلیسی به وفور در حال پخش است و روزی نیست که فیلم یا سریالی که محور اصلی آن وقوع قتل، جرم و جنایت باشد، پخش نشود.

انفاقات نگران کننده متعدد در جامعه و وقوع جنایات، قتلها و جرم‌های گوناگون، هر انسانی را به این فکر و

می‌دارد که علل بوجود آمدن این پدیده‌های شوم چیست. و یک سؤال را به ذهن می‌آورد که آیا پخش و اشاعه صحنه‌های خشن نمی‌تواند به عنوان یکی از علت‌های گرایش روزافزون افراد مستعد به اینگونه اعمال باشد؟ البته این ادعا نیاز به تحقیقات وسیع و صحیحی دارد تا بتوان با استفاده از آن رد یا تأیید نظریه را بدنبال داشت ولی در هر صورت نمی‌توان تأثیر اینگونه فیلمها را نادیده گرفت.

با این توصیف ضرورت انجام تحقیقات و مطالعات مداوم در امر برنامه سازی و پیام رسانی از طریق تلویزیون از اهم امور بنظر می‌رسد.

فصل سوم

(وش تحقیق - تعریف متغیرها
جدول ماتریس دادهها

روش تحقیق

مسایل اجتماعی دائمه گستردۀ ای دارند و حل آنها به شناخت ریشه‌های ظریف و عمیق و ارتباط ظریفتر و به ظاهر نامرئی آنها با یکدیگر وابسته است. شناخت این ریشه‌های ظریف به نوبه خود مستلزم دانستن و تسلط به روشهای شناخت آن مسایل خاص می‌باشد. یکی از ابزارهای بسیار مهم اجتماعی که در واقع می‌باشد مشکل گشای مسایل اجتماعی باشد، وسایل ارتباط جمیع است. جرابد، رادیو و بخصوص تلویزیون که مهمترین وسیله اصلاح، وحدت، کنترل درونی و اشاعه ارزش‌های مولد و اصلاح رفتارها و اخلاقیات حاکم بر جامعه هستند، مؤسسه‌گاه در کشور ما ایران، نقش خود را به نحو مطلوب ایفا نکرده و در مواردی نیز در جهت معکوس عمل می‌کنند!

مسئله مهم آنست که نتایرات جانی و مخرب وسایل ارتباط جمیع همواره ملموس نیست و سنجش آن نیاز به روشنی خاص دارد که تحلیل محتوا نام گرفته است. این روش را تخصص اندر تخصص روش‌های تحقیق در علوم اجتماعی گویند.

همانگونه که قبلاً هم گفته شد، در علوم اجتماعی و ارتباطات عمده‌ترین روشهای تحقیق عبارتند از: تحلیل کنترل، تحلیل محتوا، تحلیل وسیله و تحلیل مخاطبین. در پژوهش حاضر، از شیوه تحلیل محتوا استناده شده است.

از سویی دیگر اگر خواسته باشیم این تحقیق جامعه‌شناسی را بر اساس سطح تحلیل در نظر بگیریم باید گفت از میان روشهای: توصیفی، تحلیلی و تبیینی؛ روش توصیفی که به توصیف پدیده‌ها و بیان آمار، ارقام و درصدها می‌پردازد، انتخاب شده است.

تحلیل محتوا از دیدگاهی دیگر خود به دو دسته تحلیل‌های کمی و کیفی تقسیم بندی می‌شوند. در این تحقیقات از روش تحلیل کمی استفاده شده است. یعنی به جمع آوری یکسری اطلاعات بصورت آمار و ارقام مبادرت شده و نتیجه گیری‌ها نیز بر اساس نتایجی که از این ارقام بدست می‌آید، خواهد بود. همچنین از مهمترین روشهای کمی تحلیل محتوا به دو روش تحلیل ارزشیابی و تحلیل احتمال وقوع اشاره شده است^(۱) در این تحقیق از روش تحلیل ارزشیابی بهره گیری شده است. در هدف اینگونه تحقیقات آمده است: «هدف از تحلیل ارزشیابی آن است که با تحلیل کمی متن مورد بررسی بتوان به نوع گرایش و ارزش گزاری‌های تولید‌کننده متن پی برد».

البته لازم به یاد آوری است که روش تحلیل محتوا بیشتر در مورد متن و یا سخنرانیها بکار رفته است اما تحقیق حاضر به بررسی برنامه‌های تلویزیونی پرداخته که البته منافاتی با روشهای تعاریف فوق الذکر ندارد.

پیدایش و گسترش روش تحلیل محتوا:

تجزیه و تحلیل محتواهای متون مختلف به زمانی نسبتاً دور بر می‌گردد. مرتن و شاگردانش (Merten/Ruhrmann, 1982) معتقدند که این روش در یونان باستان و بعد از آن در قرن هفتم میلادی در فلسطین، برای استخراج تورات بکار برده شده است. خصوصاً در ایران تجزیه و تحلیل متون قرآنی و نظم و نثر فارسی از گذشته‌های دور رواج داشته است و در این راه شیوه‌ها و ضوابط نسبتاً قابل اعتمادی بکار گرفته می‌شده است. با پیدایش روزنامه، فصل جدیدی در تکامل این روش گشوده شد و تحلیل و ارزیابی متن روزنامه‌ها آغاز گشت. در علوم اجتماعی این روش خصوصاً در هنگام جنگ جهانی بگونه‌ای جدید و نسبتاً دقیق بکار برده شد. انگیزه اصلی ابداع این روش، بررسی نحوه تبلیغات آلمان در هنگام جنگ دوم جهانی و میزان تأثیرگذاری آن بر روی جامعه آمریکا بود. در همین دوران بود که آفای لاسول (Lasswell, 1946) دست به کار ابداع روشی نو شد و نیز نظریاتی را ارائه داد که قبلاً به برخی از آنها اشاره شده است.

طرح مسئله:

آنگونه که در پیشگفتار هم آمد، وقوع جرم و جناحت در جامعه ایرانی و اسلامی ما که علی الظاهر روندی رو به ازدیاد نیز دارد، علت اصلی قوت گرفتن این تفکر و فرض در پژوهشگر بود که شاید میزان پخش فیلمهای یا مضمون خشونت و افزایش میزان نابهنجاریهای اجتماعی رابطه‌ای باشد. و همین فکر منجر به انجام تحقیق حاضر شد. البته لازم به یاد آوری است که این پژوهش صرفاً یک تحلیل محتوا بوده و بصورت اسنادی و توصیفی کار شده است و فقط به متغیر مستقل که همانا «نوع و میزان پخش برنامه از تلویزیون» باشد پرداخته شده در حالی که برای یافتن ارتباط میان این متغیر و متغیر وابسته که افزایش میزان جرم در جامعه است، نیاز به انجام تحقیق به روش دیگر و شاید بصورت میدانی بود. اما محدودیت‌هایی چند باعث شد که دامنه پژوهش مورد تحدید قرار گیرد تا در عمل، به پایان رساندن و اعتبار یافتن آن تحقق یابد.

سوابق موضوع:

در زمینه تئوریها، نظرات و تحقیقات قبلی و نیز منابع موجود آنچه کسب شد آن بود که در خصوص موضوعات مشابه و نوع تحقیق، در داخل کشور کار زیادی نشده است و آنچه که شده بصورت محدود در صدا و سیما و نیز مراکز علمی - آموزشی نظیر دانشکده علامه طباطبائی است. ولی آنچه در منابع مشاهده شد آن بود که در کشورهای غربی و عمدها در ایالات متحده آمریکا تحقیقات زیادی در این زمینه شده است که در بخش‌های قبلی این پژوهشنامه به برخی از آنها اشاراتی شده است. خلاصه آنکه، بنظر من رسد موضوعاتی اینچنین (یعنی ارتباط میان برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی با پدیده‌ها و هنگارهای اجتماعی) بخصوص برای دست اندکاران رسانه‌ها و تولیدکننده‌های مواد دیداری و شنیداری از ضروریات غیرقابل انکار است. در هر صورت در این مطالعات، مشابه چنین تحقیقاتی مشاهده نشد و شاید از این نظر منحصر به فرد باشد.

طرح سؤال:

برای انجام تحقیق ابتدا یکسری سؤالات طرح شد که بصورت خلاصه و در چارچوب یک پرسشنامه (جدول شماره ۱) تنظیم گردید. سؤالات، بیشتر درباره خصوصیات برنامه‌های مورد نظر در جامعه آماری بود (آنچه که در بخش تعریف متغیرها آمده است، نتیجه همین طراحی است).

جامعه آماری:

از میان کل برنامه‌هایی که از شبکه‌های مختلف سیما درکشور ما پخش می‌شود و در شهر مشهد در زمان آغاز تحقیق قابل دریافت بود، شبکه‌های اول، دوم و سوم سیما انتخاب شدند. هر کدام از این شبکه‌ها در هر روز اقدام به پخش یک فیلم یا سریال (جداب) در ساعت پر بیننده خود می‌کردند. (بجز سایر برنامه‌ها که دارای اهداف، مخاطب، شکل ارائه و... جنبه‌های تفریحی و سرگرم کننده‌گی هستند. نظری بر نامه کودکان، برنامه‌های ورزشی، جنگ‌ها و...) که عمدۀ این فیلمها در حد فاصل ساعت ۲۰ الی ۲۳ هر روز پخش می‌شوند. بنابر این برنامه ساعت ۲۰ شبکه سوم، برنامه ساعت ۲۱ شبکه دوم و برنامه ساعت ۲۲ شبکه اول (حدوداً) مورد مشاهده و بررسی قرار گرفتند. البته استثنائاً در روزهای جمعه فیلم سینمایی بعداز ظهر، جایگزین برنامه ساعت ۲۲ می‌شد.

محدوده زمانی تحقیق:

برای انجام این پژوهش، محدوده زمانی یکساله، حد فاصل اول مهرماه ۱۳۷۶ تا سی و یکم شهریور ماه ۱۳۷۷ انتخاب شده (بجز روزهای اول تا چهاردهم فروردین ماه که برنامه‌های تلویزیون بصورت غیر روتین و ویژه پخش می‌شده است) و همانگونه که در بالا گفته شد، هر شب از حدود ساعت ۲۰ تا ۲۳ برنامه‌های مورد نظر توسط شخص محقق مورد مشاهده قرار گرفت و مشخصات مندرج در پرسشنامه (جدول شماره ۱) تکمیل گردید. نمونه جدول مورد نظر مشاهده می‌شود. در این جدول که در حقیقت در حکم یک پرسشنامه می‌باشد، جهت رعایت اختصار و نیز سهولت استخراج داده، کلیه داده‌ها یا بصورت عدد و رقم هستند (نظری تاریخ روز، ماه و سال...) و یا آنکه اگر مرکب از یک یا چند کلمه هستند، تبدیل به کد شده‌اند (مثل موضوع - کشور سازنده...).

جدول ۳

جمع آوری اطلاعات اولیه

صفحه

مناسبت زمان	گروه	میز	تاریخ	نوع	نام فیلم / برنامه	پاک	روز
				سینما	تئاتر		۱
							شب
							۲
							۳
							۱/۱
							یکشنبه
							۲
							۳
							۱/۱
							دوشنبه
							۲
							۳
							۱/۱
							سه شنبه
							۲
							۳
							۱/۱
							چهارشنبه
							۲
							۳
							پنجشنبه
							۱
							۲
							۳
							۱/۱
							جمعه
							۱
							۲
							۱/۱

استخراج داده‌ها:

با پایان یافتن شهریور ماه سال ۱۳۷۷ و بالتیغ اتمام دوره مشاهده و تکمیل پرسشنامه، استخراج داده‌ها که بصورت اعداد و ارقام در آمده بودند آغاز شد. ابتدا کلیه داده‌ها از جدول شماره ۱ به نرم افزار رایانه منتقل شد. برای وارد کردن داده‌ها از برنامه SPSS استفاده شد آنگاه پس از کنترل صحت عمل انتقال داده‌ها به رایانه، مرحله محاسبات آماری به توسط رایانه شروع شد.

در این زمان با بهره گرفتن از توان رایانه در انجام محاسبات پیچیده و وسیع، یکسری فرمولهایی تعیین و به عنوان فرمان به رایانه داده شد که حاصل آن یافتن ارتباط میان دو یا چند متغیر بصورت همزمان و نیز جمع بستن متغیرهای مورد نظر و گرفتن درصدهای لازم بود. نتیجه این محاسبات گستردۀ، بصورت خلاصه و دسته بندی شده در جداولی که متعاقباً خواهد آمد درج گردید. بطوریکه نگاهی گذرا به این جداول، بیننده را متوجه نتایج حاصل نموده و اعداد، خود به روشنی ووضوح سخن می‌گویند.

تعريف متغیرها:

* شماره هفته: آغاز تحقیق و جمع آوری داده‌ها و امر مشاهده از تاریخ ۱/۷/۷۶ و بمدت یکسال بوده است یعنی شش ماهه دوم سال ۷۶ و شش اول سال ۷۷ (تا تاریخ ۳۱/۶/۷۷) اولین هفته از روز سه شنبه آغاز شده و شامل چهار روز آخر هفته بوده و آخرین هفته شامل چهار روز اول هفته بوده (یعنی در روز سه شنبه ۳۱/۶/۷۷ مرحله جمع آوری داده‌ها و مشاهده به پایان رسیده است). بنابراین، دو هفته مذکور هر کدام چهار روز داشته است. همچنین دو هفته اول سال ۷۷ که برنامه‌های تلویزیون از روال عادی خارج شده و بصورت ویژه ارائه می‌شده نیز از شمول مشاهده خارج گردیده است و مشخصات روزهای اول تا چهاردهم فروردین ۷۷ ثبت نشده است. با این توضیح این تحقیق در ۵۱ هفته انجام شده است و ۷۱ شامل ۵۱ ردیف شده است.

* روز هفته: کار مشاهده و ثبت اطلاعات در تمام روزهای هفته از شنبه تا جمعه انجام شده است که بدین ترتیب ۷۲ شامل ۷ ردیف می‌باشد.

* روز ماه: به معنای تاریخ هر روز از ماه می‌شود. یعنی از یکم تا سی و یکم برای شش ماه اول سال و از یکم تا سی ام برای ۵ ماه دوم و اول تا بیست و نهم برای آخرین ماه سال. پس این متغیر (۷۳) شامل ۳۱ ردیف است و انجام کار مشاهده و جمع آوری اطلاعات در تمامی روزهای ماه انجام شده است.

* ماه: منظور تمانی دوازده ماه سال می‌باشد که از مهرماه سال ۷۶ آغاز شده و تا آخر شهریور ۷۷ ادامه یافته است. پس ۷۴ ردیف از ۱ الی ۱۲ را شامل می‌شود.

* شبکه: در طی مرحله جمع آوری داده‌ها سه شبکه اول، دوم و سوم سیمای جمهوری اسلامی ایران در زمان آغاز تحقیق (سال ۷۶) در شهر مقدس مشهد قابل مشاهده بوده و همچنین در اکثر نقاط کشور قابل دریافت بوده است و اکثریت جمیعت کشور را تحت پوشش قرار می‌داده‌اند، در معرض مشاهده و بررسی قرار گرفتند. این سه شبکه هر کدام در هر شب یکی از ساعت پرینتند خود را به پخش سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی اختصاص می‌دادند. بطور مثال در ساعت ۲۰ شبکه سوم، ساعت ۲۱ شبکه دوم و ساعت ۲۲ شبکه اول اقدام به پخش برنامه سرگرم کننده و جذاب خود می‌کردند (به استثناء شبکه اول که در ساعت بعداز ظهر جمیع هم فیلم سینمایی پخش می‌کرد).

بدین ترتیب ۷۵ شامل ۳ ردیف می‌شود و هر شب بطور منظم و ثابت در ساعت ذکر شده برنامه‌های پخش شده از ۳ شبکه ثبت مشخصات شده‌اند.

* نام فیلم/برنامه: این متغیر نام فیلم، برنامه یا سریال پخش شده از یکی از ۳ شبکه در هر شب است که در مجموع شامل ۲۱۵ عنوان می‌شود. به جهت سهولت کار و نیز ایجاد امکان استفاده از نرم افزارهای رایانه، به ازاء هر عنوان برنامه یا فیلم، یک شماره (کد) اختصاص داده شده که بدین ترتیب از کد شماره ۱ آغاز و تا شماره ۲۱۵ ادامه می‌یابد.

(عنوان هر فیلم / برنامه و نیز کد اختصاص یافته به آن در ضمیمه این پایان نامه آمده است.)

- ضمناً در بعضی از شبکه‌ها در ساعت مقرر، برنامه مورد بررسی یا مورد نظر، از شبکه مورد نظر پخش نمی‌شده است که دلایل مختلفی داشته و بنابراین ستون مربوط به آن خالی مانده و سایر مشخصات نیز در ستونهای بعدی هم به تبع آن ثبت نشده است. تعداد این موارد به ۱۰۵۳ مورد از کل ۱۰۵۶ مورد می‌رسد. بنابراین

مورد مذکور از جمع ۱۰۵۳ مورد خارج شده و در آمارها و درصدگیریهای معتبر (درنتیجه‌گیری) به حساب نخواهد آمد.

عدم پخش فیلم / برنامه‌های مورد بررسی دلایل متعددی داشته‌اند از جمله برخورد زمان پخش به یکی از مناسبت‌های ویژه نظری مناسبت‌های عزای مذهبی - ملی و یا پخش برنامه‌های ویژه مثل پخش مستقیم مسابقات فوتبال و نظری اینها.

- ضمناً در ایام خاص که برنامه ویژه‌ای (با هدف سرگرم کنندگی - تفریحی) جایگزین برنامه روتین مورد نظر می‌شده است هم، در شمار برنامه‌های تحت بررسی به حساب آمده است، مثال آن سریال روایت عشق است که در ایام محرم (اردیبهشت سال ۷۷) پخش می‌شد. و یا فیلم‌های کمدی که در شب‌های عید و جشن ملی - مذهبی جایگزین برنامه روتین می‌شده است و ...

- در مورد نمایش‌های تلویزیونی که عموماً شنبه شب‌ها از شبکه دوم سیما پخش می‌شده، به عنوان کلی **تأثر** اکتفا شده و از ذکر عنوان هر قسمت خودداری شده و نیز سایر مشخصات آنها هم ثبت نشده است.

- همچنین مسابقات تلویزیونی بدون ذکر نام خاص مسابقه و سایر مشخصات آنها، با عنوان کلی **مسابقه** آمده است. مثل مسابقه راز سبب که یکشنبه‌ها از شبکه سوم سیما پخش می‌شد.

- دوشنبه شب‌ها نیز از شبکه دوم سیما برنامه‌ای با نام **سینهای دیگر** پخش می‌شد که هر برنامه شامل پخش چند فیلم کوتاه با گراش‌های هنری بود. مشخصات مربوط به این برنامه نیز ثبت نشده است. زیرا به شکل واحدی ارائه نشده و فیلم‌های آن نیز همواره با موضوعات مختلف و از کشورهای مختلف پخش می‌شده.

در برخی از شب‌ها بدلاًیلی اینجانب (مشاهده‌گر) موفق به ثبت نام فیلم پخش شده نگردید. از جمله آنکه گاه فیلمها بدون ذکر نام آن از سوی گوینده یا شبکه پخش کننده و یا حتی بدون درج نام بر صفحه تلویزیون پخش می‌شد و ... در اینگونه موارد بجای نام فیلم که عمده‌تاً شامل فیلم‌های سینمایی یا داستانی تک قسمتی می‌شود، از حرف لاتین «X» استفاده شده و کدی نیز به آن اختصاص داده شده است. تعداد اینگونه موارد، ۲۰ مورد است. در هر صورت سایر مشخصات این فیلمها در ستونهای بعدی درج شده است.

* ذکر این مورد جالب است که بلندترین نام به فیلم سینمایی «شین» با ۲۰ حرف و کوتاهترین نام مربوط به فیلم سینمایی «شین» با ۳ حرف می‌شود.

[ضمن آنکه اسامی فیلمها در جای خود قابل تحلیل است از این جهت که چند درصد کلمات بکار رفته در این اسامی شامل اسامی با بار خشن و یا مرتبط به جرم و خشونت و جنایت می‌شوند]. اما مقدمتاً یادآوری می‌شود از بین ۲۱۵ نام فیلم تعداد ۷۷ تا با داشتن معنای خشن یا مرتبط با موضوعی خشن، و نام تعداد ۱۱۸ فیلم معنای عادی و غیر خشن داشته. همچنین تعداد ۲۰ فیلم بدون نام و با عنوان X بوده است که بدین ترتیب ۳۹٪ خشن و ۶۱٪ غیر خشن بوده‌اند.

* نوع: در این متغیر، پخش سریالی یک برنامه و یا بصورت تک قسمتی (مثل فیلم‌های سینمایی) مورد نظر است و شامل دور دیف ۱ و ۲ می‌باشد. ردیف ۱ شامل فیلم‌های تک قسمتی و موردی و ردیف ۲ شامل فیلم‌ها و برنامه‌های سریالی دو تا چند قسمتی می‌باشد. در این تحقیقات تعداد برنامه‌های تک قسمتی از ۱۰۵۳ مورد، ۱۷۴ و تعداد برنامه‌های سریالی ۶۴۶ مورد بوده و تعداد ۲۳۳ عدد هم پخش نشده و بدون مورد می‌باشد.

در صد فیلمهای تک قسمتی ۲۱/۲ و در صد فیلمهای سریالی ۷۸/۸ از صد درصد معتبر می‌باشد.

* مدت: درستون مربوط به مدت، زمانی که صرف پخش برنامه مورد نظر از ابتدای تا انتهای آن شده در نظر گرفته شده است. کمترین مدت ثبت شده مربوط به یک برنامه ۲۵ دقیقه‌ای و بیشترین مدت مربوط به یک برنامه ۱۴۰ دقیقه‌ای بوده است.

* کشور سازنده: منظور کشوری است که سازنده و تولید کننده برنامه مورد نظر بوده و یا آنکه فضای عمومی و پیامهای فیلم تحت تأثیر آن کشور بوده است. از چند طریق در جمع آوری داده‌ها، کشور سازنده تعیین شده است. یکی از اطلاعات جانبی مثل خبرها یا اعلام گوینده شبکه است. دیگر تیتر از خود فیلم و نهایتاً در برخی موارد که کشور سازنده نامعلوم بوده است، به چند طریق در مورد کشور سازنده نتیجه گیری می‌شد. از جمله فضای عمومی که فیلم در آن ساخته شده، اسامی افراد، شهرها و اماکن مدل و مارک اتومبیل‌ها، و نیز از گنگوی میان هنرپیشه‌ها که در لابلای آنها به نوعی به محل اشاره شده... در برخی موارد فیلمها بصورت مشترک تولید شده که نام هر دو کشور به عنوان سازنده ذکر شده است. بطور مثال فیلم مبارزه با جنایت که توسط سازندگان ایتالیایی تولید شده ولی داستان آن در کشور آمریکا اتفاق می‌افتد و محل فیلمبرداری آن یکی از شهرهای آمریکا و با ویژگی آمریکایی است. در این مورد بطور مشترک آمریکا و ایتالیا به عنوان سازنده فیلم مطرح شده‌اند. ضمناً برخی از فیلمها مشخصاً در یکی از کشورهای اروپایی ساخته شده است و لی امکان تعیین دقیق کشور سازنده وجود نداشت و بنابراین عنوان کلی اروپا به این گونه فیلمها اطلاق گردیده است.

در مجموع کشورهای سازنده شامل ۱۷ رقم شده است از کد شماره ۱ تا ۱۷ به آنها اختصاص داده شده است. اسامی و کد آنها عبارتند از: ۱- ایران ۲- انگلستان ۳- انگلستان / کانادا ۴- کانادا ۵- آمریکا ۶- آمریکا / ایتالیا ۷- ایتالیا ۸- آلمان ۹- فرانسه ۱۰- چین ۱۱- چین / هنگ کنگ ۱۲- ژاپن ۱۳- روسیه ۱۴- هند ۱۵- اروپا ۱۶- استرالیا ۱۷- سوریه

* موضوع: این بیتون شامل ۲۱ عنوان شده است که از کد شماره ۲۱ تا ۴۱ به آن اختصاص یافته. مقصود از موضوع آن است که اصل داستان و ماجراهای فیلم حول چه محوری می‌چرخیده است. واژه‌یان ۲۱ موضوع که در نظر گرفته شده است، داستان، پیام و اتفاقات عمدی فیلم حول چه محوری بوده است. در مواردی که داستان فیلم به دو موضوع گرایش پیدا می‌کرده است، دو عنوان برای موضوع در نظر گرفته شده است. مثل موضوع "اجتماعی - خانوادگی".

تعريف موضوعات:

۲۱- جنایی: مقصود فیلمهایی است که داستان آن درباره وقوع جنایت و قتل بوده و یا آنکه در آن صحنه‌های جنایت و آدم‌کشی به نمایش درآمده است.

۲۲- جنایی / پلیسی: پیگیری جنایت و آدم‌کشی توسط پلیس و یا مداخله کارآگاهان در این دسته از موضوعات که پیچیده‌اند.

۲۳- پلیسی: مقصود داستانهایی است که درباره یک پلیس، وظایف پلیس و اتفاقات مهمی که در محدوده نیروهای انتظامی کشور مورد نظر می‌افتد، است. درگیری پلیس با مجریان و جنایتکاران و تعقیب و گریز از عمدۀ داستانهای این گونه فیلمهای است.

- ۲۴- پلیسی / اجتماعی: ارتباط مسائل اجتماعی و پلیسی و اتفاقاتی که در جامعه در ارتباط با پلیس روی می‌دهد و یا پلیس به نوعی در یک معضل اجتماعی دخیل است، مد نظر هستند.
- ۲۵- اجتماعی / حادثه‌ای: ارتباط میان حوادثی که در اجتماع رخ می‌دهند مورد نظرند.
- ۲۶- اجتماعی / خانوادگی: مقصود تلفیق میان موضوعات اجتماعی و خانوادگی است. ارتباط میان خانواده و اجتماع.
- ۲۷- اجتماعی: منظور مسائلی است که در یک اجتماع می‌گذرد و طرح یک مسئله یا معضل یا پدیده اجتماعی.
- ۲۸- حادثه‌ای: مقصود حوادثی است که روی می‌دهد. تفاوت آنها با موضوعات پلیسی / جنایی - پلیسی، قصد و نیت افراد و شخصیت‌های آن است که حادثه‌ها بطور اتفاقی روی می‌دهد و یا منظور افراد از حادثه سازی، جناحت و جرم نبوده است.
- ۲۹- وسترن / کابویی: مشخصاً فیلم‌هایی هستند که مربوط به حوادث جامعه آمریکایی در سالهای گذشته و ماجراجویی‌های مهاجران اروپایی به آمریکا می‌شوند. اینگونه فیلمها یا مستقیماً تولید آمریکا هستند و یا تولید کشوری دیگر (مثل ایتالیا).
- ۳۰- انقلابی: در آنها مسائل مربوط به انقلابی اسلامی ایران و رویدادهایی که مستقیماً یا غیر مستقیم به دوران انقلاب و حوادث آن ارتباط دارند، مطرح می‌شوند. همچنین شامل فیلم‌های خارجی با مضمون انقلابهای اجتماعی می‌شوند.
- ۳۱- تربیتی: مقصود فیلمهایی است که مضمون تربیتی و پرورشی داشته و مخاطب آن پدر، مادر، اولیاء و مدارس و یا نوجوانان و دانش‌آموزان... بوده و یا آنکه سوزه مورد استفاده در ارتباط با اشاره مذکور و یا یک موضوع تربیتی است در این گونه فیلمها، عموماً مسائل آموزش و پرورش مطرح می‌شوند. ۳۲- سیاسی: دارای مضمون سیاسی بوده و حول وحش عالم سیاست داستان پردازی می‌کند و یا واقعه سیاسی را به تصویر کشیده است. زندگی و مشی سیاستمداران و یا روش‌های سیاسی از دیگر موضوعات اینگونه فیلمهای است.
- ۳۳- دفاع مقدس: مشخصاً سوزه‌های آن الهام‌گرفته از واقع و شخصیت‌های دوران دفاع مقدس بوده و موضوع اصلی آن در ارتباط با جبهه، رزمندگان، عملیات مختلف و... می‌باشد.
- ۳۴- ورزشی: داستان آنها حول وحش شخصیت‌ها یا واقع و ورزشی اتفاق می‌افتد.
- ۳۵- کمدی / طنز: دارای جنبه‌های کمیک، خنده‌آور، مضحك و طنز می‌باشد و بیشتر با هدف سرگرم کننده‌گی تولید شده‌اند و یا آنکه با دید طنز به یک رویداد یا پدیده نگاه می‌کند.
- ۳۶- کودک: مخاطب اصلی آن کودکان است و سوزه‌های آنهم بیشتر درباره این گروه سنی می‌باشد.
- ۳۷- خانوادگی: مسائل، مشکلات، اتفاقات و... کلیه سوزه‌هایی که در ارتباط میان اعضاء خانواده روی می‌دهد، دستمایه اصلی تولید فیلمهای است. غالباً توجه است که اغلب سوزه‌های اینگونه فیلم‌ها پیرامون مسئله ازدواج جوانان و اتفاقاتی است که درباره اینگونه مسائل می‌گذرد.
- ۳۸- تاریخی: اتفاقات و رویدادهای مهم تاریخی که مربوط به گذشته‌های دور و نزدیک است، موضوعات اصلی اینگونه فیلم هاست. زندگی شخصیت‌هایی که در گذشته می‌زیسته‌اند یا جنگ‌ها و

درگیری‌ها و...

۳۹- مذهبی: موضوعات مذهبی (بدون درنظر گرفتن مذهب خاص)، تبلیغ مذهب، زندگی، مرام و عقاید شخصیت‌های مذهبی در زمان حال و گذشته، دستمایه اصلی قرار گرفته‌اند.

۴۰- جنگی: نزاع و درگیری نظامی میان دو کشور یا قوم (خیالی یا واقعی)، سوژه اصلی آنهاست که عمدتاً اینگونه فیلم‌ها با الهام از اتفاقات جنگ‌های اول و دوم جهانی و علیه نازیسم ساخته شده‌اند.

۴۱- اسطوره‌ای / جنگی: نزاع و درگیری نظامی توازن با اسطوره سازی و فهرمان پردازی منظور است و بیشتر، جنگ‌های قرنها گذشته که با مسائلی چون غرور، ملیت، غیرت و... آمیخته هستند مورد نظر می‌باشند.

* گرایش: این متغیر، خود به دو بخش **خشن** و **غیر خشن** تقسیم می‌شود. مقصود آن است که مشخص شود در مجموع در یک فیلم / برنامه گرایش اصلی به کدامیک از دو متغیر خشونت و غیر خشن بود. تعریفی که برای فیلم‌های خشن می‌توان داشت آن است که: در اینگونه فیلم / برنامه‌ها عموماً بیننده شاهد صحنه‌های خشن از جمله درگیری، زد و خورد و قتل با شیوه‌های مختلف بوده و یا آنکه موضوع فیلم حول یک مسئله مرتبط با اعمال خشن و جنابی ساخته شده. واز سوی دیگر آن دسته از فیلم‌هایی که عاری از صحنه‌های خشونت باز یا موضوعات جنابی هستند را تحت عنوان غیر خشن می‌شناسیم.

فصل جعفر

تفسیر داده‌ها و نتایج (تحلیل داده‌ها)

تفسیرداده‌ها و تابع:

سریالهای پخش شده (جدول شماره ۲): در طول مدت مورد بررسی، تعداد ۶۴ عنوان سریال از شبکه‌های اول، دوم و سوم سیما پخش شده که کم تعدادترین آنها، سریال «یحیی و گلابتون» با یک قسمت و پر تعدادترین آنها، قصه‌های جزیره با ۴۷ قسمت، جلب توجه می‌کنند. لازم به یادآوری است که پخش سریال «یحیی و گلابتون» مدتی قبل از شروع دوره بررسی آغاز شده بود و تنها آخرین قسمت آن در دوره قرار گرفت. همچنین پخش «قصه‌های جزیره»، قبل از دوره آغاز شده و تا مدتی پس از اتمام دوره هم ادامه داشته است. ضمن آنکه پخش «تاترهای تلویزیونی» که عمدتاً شبه شبها از شبکه دوم سیما جریان داشته، در محاسبات بعدی نیامده و آنهم بدلایل شکل ارائه آنها بوده که در تعاریف مربوط به نمونه‌های جامعه آماری - مورد نظر این تحقیق - نمی‌گنجیده است. همچنین بیشترین زمان پخش به «قصه‌های جزیره» با مدت ۲۰:۹۹ دقیقه در طی ۴۷ قسمت و با میانگین مدت هر قسمت ۴۵ دقیقه اختصاص داشته است (یعنی ۲۰:۹۹٪ کل تعداد سریالها) همچنین سریالهای پهلوانان نمی‌میرند با ۲۷ نوبت و ۳٪ کل - بسوی افتخار با ۲۶ نوبت و ۹٪ سیاه، سفید، خاکستری با ۲۵ نوبت و ۴٪ - ناوارو با ۲۲ نوبت و ۵٪ - سوکو با ۱۳:۵۱ نوبت و ۳٪ - کهنه سوار با ۲۰ نوبت و ۲٪ - تنها ترین سردار با ۱۹ نوبت و ۱٪... رتبه‌های بعدی را به خود اختصاص داده‌اند.

فیلمهای تک قسمتی (جدول شماره ۲۳): در طول مدت بررسی، تعداد ۱۵۰ عنوان فیلم سینمایی یا داستانی تک قسمتی از سیماهای جمهوری اسلامی ایران پخش شده است. کمترین مدت پخش متعلق به یک فیلم داستانی با عنوان «دیدار در افق» با زمان ۲۵ دقیقه و بیشترین مدت متعلق به فیلم سینمایی «بازمانده» با زمان ۱۴۰ دقیقه بوده است.

همانگونه که قبلاً نیز ذکر شده است، عنوان ۲۰ فیلم تک قسمتی پخش شده، بدلاًیل مختلف معلوم نشد که این موارد تحت عنوان «A» در جدول آمده‌اند.

جدول فراوانی فیلمهای تک قسمتی

ردیف	کد	نام فیلم	مدت
۱۲۹	۱۸۶	میل بک پروانه	۷۷
۱۳۰	۱۸۷	مظنون اصلی	۷۹
۱۳۱	۱۸۸	پادزه	۸۶
۱۳۲	۱۸۹	X	۷۷
۱۳۳	۱۹۳	رقص گوریل	۸۷
۱۳۴	۱۹۵	خواستگاری	۹۶
۱۳۵	۱۹۶	بیهوشی برای ابد	۷۰
۱۳۶	۱۹۹	بمبی برای ارشتر	۷۵
۱۳۷	۲۰۰	X	۸۵
۱۳۸	۲۰۲	آرجم	۱۱۶
۱۳۹	۲۰۳	کالان	۹۶
۱۴۰	۲۰۴	قاجاق انسان	۸۴
۱۴۱	۲۰۵	پلیس ویژه	۷۶
۱۴۲	۲۰۶	گوریل	۷۹
۱۴۳	۲۰۷	شاهین و آدم برفی	۱۰۸
۱۴۴	۲۰۸	X	۸۷
۱۴۵	۲۰۹	جبی پرازدینامیت	۱۱۵
۱۴۶	۲۱۰	راه طولانی	۷۵
۱۴۷	۲۱۱	یکی از آن میان	۴۰
۱۴۸	۲۱۲	شمشیرزن یک دست	۹۰
۱۴۹	۲۱۳	X	۶۳
۱۵۰	۲۱۴	قله دنیا	۸۳

جدول فراوانی فیلمهای تک قسمتی

ردیف	کد	نام فیلم	مدت
۱۰۶	۱۵۹	بازگشت تیرانداز	۱۰۲
۱۰۷	۱۶۰	توران بزرگ	۷۵
۱۰۸	۱۶۱	تشنه	۵۵
۱۰۹	۱۶۲	X	۹۴
۱۱۰	۱۶۳	اردوگاه آوارگان	۸۹
۱۱۱	۱۶۴	پشیمان	۵۱
۱۱۲	۱۶۵	جاسوسان در هنگ کنگ	۸۵
۱۱۳	۱۶۶	اینجا کجاست	۳۶
۱۱۴	۱۶۷	پیشوی به منطقه صفر	۱۰۹
۱۱۵	۱۷۰	گریز	۹۰
۱۱۶	۱۷۱	ازدها	۸۰
۱۱۷	۱۷۲	جنگ سخت	۷۹
۱۱۸	۱۷۴	دیدار درافق	۲۵
۱۱۹	۱۷۵	مبازه با جنایت	۹۳
۱۲۰	۱۷۶	این گروه خشن	۱۱۰
۱۲۱	۱۷۷	تپه کاران	۸۲
۱۲۲	۱۷۸	مرواریدسیاه	۱۲۸
۱۲۳	۱۷۹	ارزش نهایی	۸۱
۱۲۴	۱۸۰	حمسه جنگ جریان	۷۴
۱۲۵	۱۸۱	نوریکو	۹۶
۱۲۶	۱۸۲	طبقه خطروناک	۸۷
۱۲۷	۱۸۴	X	۱۰۰
۱۲۸	۱۸۵	شکار انسان	۷۷

روزهای هفته:

پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از هر ۳ شبکه (جدول شماره ۴): از مجموع ۴۴۲۰۱ دقیقه فیلم و سریال پخش شده از هر ۳ شبکه در طول یکسال مورد نظر، ۸۶۶۴ دقیقه در روزهای جمعه بوده است و با ۱۹/۶٪ از کل، رتبه اول را این روز به خود اختصاص داده. در تحلیل آن می‌توان گفت که بدلیل تعطیلی روزهای جمعه و اینکه مردم اوقات فراغت بیشتری در این روز دارند و تماشای تلویزیون می‌تواند یکی از راههای پرکردن وقت‌ها باشد، سیاستگزاران سیما هم بیشترین میزان فیلم‌ها و سریالهای سرگرم کننده را در این روز پخش کرده‌اند که البته کاری سنجیده و به جاست. و غالباً اینجاست که کمترین میزان پخش اینگونه برنامه‌ها در روزهای شنبه با ۱۰/۵ درصد و یکشنبه‌ها با ۱۱/۱ درصد بوده است و باز اینهم بخاطر آن است که این روزها، روزهای اول هفته و شروع کار و تلاش همگانی است و کمتر فرصت تفریح یافت می‌شود.

جدول ۴

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از هر سه شبکه در روزهای هفته

روز	تعداد فحص	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۹۵	۴۶۴۳	۳۱	۱۰/۵	۷
یکشنبه	۱۰۰	۴۹۴۸	۳۳	۱۱/۱	۶
دوشنبه	۹۶	۵۷۲۳	۳۸	۱۲/۹	۵
سه شنبه	۱۳۸	۷۰۴۴	۴۶	۱۵/۹	۲
چهارشنبه	۱۳۲	۶۳۱۱	۴۲	۱۴/۲	۴
پنج شنبه	۱۱۹	۶۸۶۸	۴۶	۱۵/۵	۳
جمعه	۱۳۸	۸۶۶۴	۵۸	۱۹/۶	۱
جمع	۸۱۸	۴۴۲۰۱	-	٪ ۱۰۰	--

پخش فیلمهای تک قسمتی از هر ۳ شبکه (جدول ۵): باز هم ملاحظه می‌شود که بیشترین میزان پخش فیلم‌های سینمایی و داستانی از هر ۳ شبکه در روزهای جمعه بوده که ۳۵/۶ درصد را بخود اختصاص داده. ضمن آنکه روزهای دوشنبه با ۲۸/۵ درصد رتبه دوم را به خود اختصاص داده و نیز روزهای شنبه با ۲/۵ درصد، کمترین میزان پخش را داشته‌اند. مشخص است که عصر روزهای جمعه بطور ثابت فیلم سینمایی پخش می‌شده که بهمین دلیل بیشترین مدت زمان متعلق به آن شده است.

جدول ۵

جدول فراوانی پخش فیلمها تک قسمتی در روزهای هفته از هر شبکه

روز	تعداد دفعات پخش	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۵	۳۲۹	۲	۲/۵	۷
یکشنبه	۵	۴۳۱	۳	۳/۳	۶
دوشنبه	۵۲	۳۶۸۸	۲۵	۲۸/۵	۲
سه شنبه	۲۹	۲۰۳۲	۱۳	۱۵/۷	۳
چهارشنبه	۱۳	۷۸۹	۵	۶/۱	۵
پنج شنبه	۱۲	۱۰۴۴	۷	۸	۴
جمعه	۵۷	۴۶۰۵	۳۱	۳۵/۶	۱
جمع	۱۷۳	۱۲۹۱۸		٪ ۱۰۰	--

پخش سریال از هر ۳ شبکه: (جدول ۶)؛ بیشترین میزان پخش سریال در روزهای پنجشنبه با ۱۸/۶ درصد و بعد هم در روزهای چهارشنبه با ۱۷/۶ درصد و سه شنبه با ۱۶ درصد بوده است. از علل آن یکی نزدیک شدن به تعطیلات آخر هفته و نیاز به پر کردن اوقات فراغت و دیگری کمتر پخش شدن فیلمهای سینمایی در این روزها می‌تواند باشد. کمترین میزان پخش سریال مربوط به روزهای دوشنبه است که علت آن این است که در این روز، شبکه سوم فیلم سینمایی پخش می‌کرده، شبکه دوم برنامه سینمای دیگر و یا برنامه‌های متفرقه دیگر. فقط شبکه اول سیما بوده که اصلی‌ترین سریال خود را در این روز پخش می‌نموده است.

جدول ۶

جدول فراوانی پخش سریال در روزهای هفته از هر شبکه

روز	تعداد دفعات پخش	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۹۰	۴۳۱۴	۲۹	۱۳/۸	۵
یکشنبه	۹۵	۴۵۱۷	۳۰	۱۴/۴	۴
دوشنبه	۴۴	۱۹۹۳	۱۳	۶/۳	۷
سه شنبه	۱۰۹	۵۰۱۲	۳۳	۱۶	۳
چهارشنبه	۱۱۹	۵۵۲۲	۳۷	۱۷/۶	۲
پنج شنبه	۱۰۷	۵۸۲۴	۳۹	۱۸/۶	۱
جمعه	۸۱	۴۰۵۹	۲۷	۱۲/۹	۶
جمع	۶۴۵	۳۱۲۴۱		٪ ۱۰۰	--

پخش فیلمهای تک قسمتی به تفکیک شبکه‌ها (جداول شماره ۸، ۷ و ۶)؛ طبق مندرجات جداول مورد نظر، به ترتیب: شبکه اول در روزهای جمعه ۶۱/۲ درصد - شبکه دوم در روزهای سه شنبه ۸۸ درصد - و شبکه سوم در روزهای دوشنبه ۷۵/۶ درصد فیلمهای سینمایی یا تک قسمتی را پخش می‌کرده‌اند.

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۱ در (روزهای هفت)

روز	تعداد دقوعات	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۳	۲۳۱	۱/۵	۳/۷	۷
یکشنبه	۵	۴۳۱	۳	۶/۸	۴
دوشنبه	۵	۲۵۱	۲	۴	۶
سه شنبه	۵	۲۹۴	۲	۴/۷	۵
چهارشنبه	۱۰	۶۲۸	۴	۱۰	۲
پنج شنبه	۱۱	۵۹۷	۴	۹/۵	۳
جمعه	۴۷	۳۸۵۱	۲۶	۶۱/۲	۱
جمع	۸۶	۶۲۸۳		۷.۱۰۰	--

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۲ در (روزهای هفت)

روز	تعداد دقوعات	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۰	۰	۰	۰	--
یکشنبه	۰	۰	۰	۰	--
دوشنبه	۰	۰	۰	۰	--
سه شنبه	۲۱	۱۰۲۱	۱۰	۸۸	۱
چهارشنبه	۲	۱۲۱	۱	۷	۲
پنج شنبه	۱	۸۷	۰/۵	۰/۰	۳
جمعه	۲۴	۱۷۲۹	۰	۷.۱۰۰	--
جمع					

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۳ در (روزهای هفت)

روز	تعداد دقوعات	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۲	۹۸	۰/۵	۲/۱	۴
یکشنبه	۰	۰	۰	۰	-
دوشنبه	۴۷	۳۴۳۷	۲۳	۷۵/۶	۱
سه شنبه	۳	۳۱۷	۱/۴	۴/۷	۳
چهارشنبه	۱	۴۰	۰	۰/۸	۵
پنج شنبه	۰	۰	۰	۰	--
جمعه	۱۰	۷۰۴	۵	۱۶/۵	۲
جمع	۶۳	۴۵۴۶	-	۷.۱۰۰	--

پخش سریال به تفکیک شبکه‌ها (جداول ۱۱، ۱۰ و ۱۲): طبق مندرجات مذکور، به ترتیب: شبکه اول در روزهای شنبه ۱۹/۶ درصد - شبکه دوم در روزهای یکشنبه ۲۲/۳ درصد - و شبکه سوم در روزهای پنجشنبه ۲۴/۶ درصد سریال‌ها را پخش کرده‌اند. البته آنچه مشاهده می‌شود آن است که میزان پخش سریال‌ها در طول هفته توزیع مناسبی داشته و در تمامی شب‌ها بخشی از برنامه‌های سرگرم کننده جهت پرکردن اوقات استراحت مردم پخش شده‌اند.

جداول ۱۱

جدول پخش سریال از شبکه ۱ در (۹) روزهای هفتة

روز	تعداد فعّالات پخش	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۴۳	۲۰۷۲	۱۴	۱۹/۶	۱
یکشنبه	۴۳	۱۹۹۳	۱۳	۱۸/۵	۲
دوشنبه	۴۱	۱۹۴۸	۱۳	۱۸/۴	۳
سه‌شنبه	۴۲	۱۸۹۹	۱۲	۱۷/۹	۴
چهارشنبه	۲۹	۱۲۶۵	۸	۱۱/۹	۶
پنج‌شنبه	۲۱	۱۳۲۶	۹	۱۲/۰	۵
جمعه	۱	۸۰	۰/۵	۰/۸	۷
جمع	۲۲۰	۱۰۵۵۸	--	٪.۱۰۰	--

جداول ۱۲

جدول پخش سریال از شبکه ۲ در (۹) روزهای هفتة

روز	تعداد فعّالات پخش	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۴۳	۲۰۷۲	۱۴	۱۹/۳	۲
یکشنبه	۴۸	۲۳۹۸	۱۶	۲۲/۳	۱
دوشنبه	۴۱	۱۹۴۸	۱۳	۱۸/۱	۳
سه‌شنبه	۲۵	۱۱۸۰	۸	۱۱/۱	۶
چهارشنبه	۲۹	۱۲۶۵	۸	۱۱/۸	۵
پنج‌شنبه	۳۹	۱۷۷۰	۱۲	۱۶/۰	۴
جمعه	۴۷	۲۰۹۹	۰/۵	۰/۸	۷
جمع	۲۷۲	۱۲۷۳۲	--	٪.۱۰۰	--

جداول ۱۳

جدول پخش سریال از شبکه ۳ در (۹) روزهای هفتة

روز	تعداد فعّالات پخش	جمع مدت (دقیقه)	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۴۴	۲۰۹۸	۱۴	۱۹	۳
یکشنبه	۴	۱۰۲	۱	۱/۳	۶
دوشنبه	۰	۰	۰	۰	۷
سه‌شنبه	۴۲	۱۹۳۳	۱۳	۱۷/۰	۴
چهارشنبه	۴۶	۲۲۶۶	۱۵	۲۰/۵	۲
پنج‌شنبه	۴۷	۲۷۱۸	۱۸	۲۴/۶	۱
جمعه	۳۳	۱۸۷۵	۱۲	۱۷	۵
جمع	۲۱۶	۱۱۰۴۲	--	٪.۱۰۰	--

پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال به تفکیک شبکه‌ها (جداول ۱۴، ۱۳ و ۱۵): با نگاهی کلی تر، جداول مزبور را در نظر می‌گیریم و چنین در می‌بایس که: شبکه اول در روزهای جمعه ۲۲/۸ درصد - شبکه دوم در روزهای سه شنبه ۲۳/۷ و شبکه سوم در روزهای دوشنبه ۲۲ درصد زمان پخش کل برنامه‌های تک قسمتی و سریال را داشته‌اند.

جدول ۱۳

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از شبکه ۱ در روزهای هفتة

روز	جمع مدت دقیقه	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۲۳۰۳	۴۶	۱۳/۳	۳
یکشنبه	۲۳۹۴	۴۷	۱۳/۸	۲
دوشنبه	۲۲۴۲	۴۵	۱۳	۵
سهشنبه	۲۱۹۳	۴۴	۱۲/۷	۶
چهارشنبه	۱۸۹۳	۳۸	۱۱	۷
پنج شنبه	۲۲۹۳	۴۶	۱۳/۲	۴
جمعه	۳۹۳۶	۷۹	۲۲/۸	۱
جمع	۱۷۲۰۴		% ۱۰۰	--

جدول ۱۴

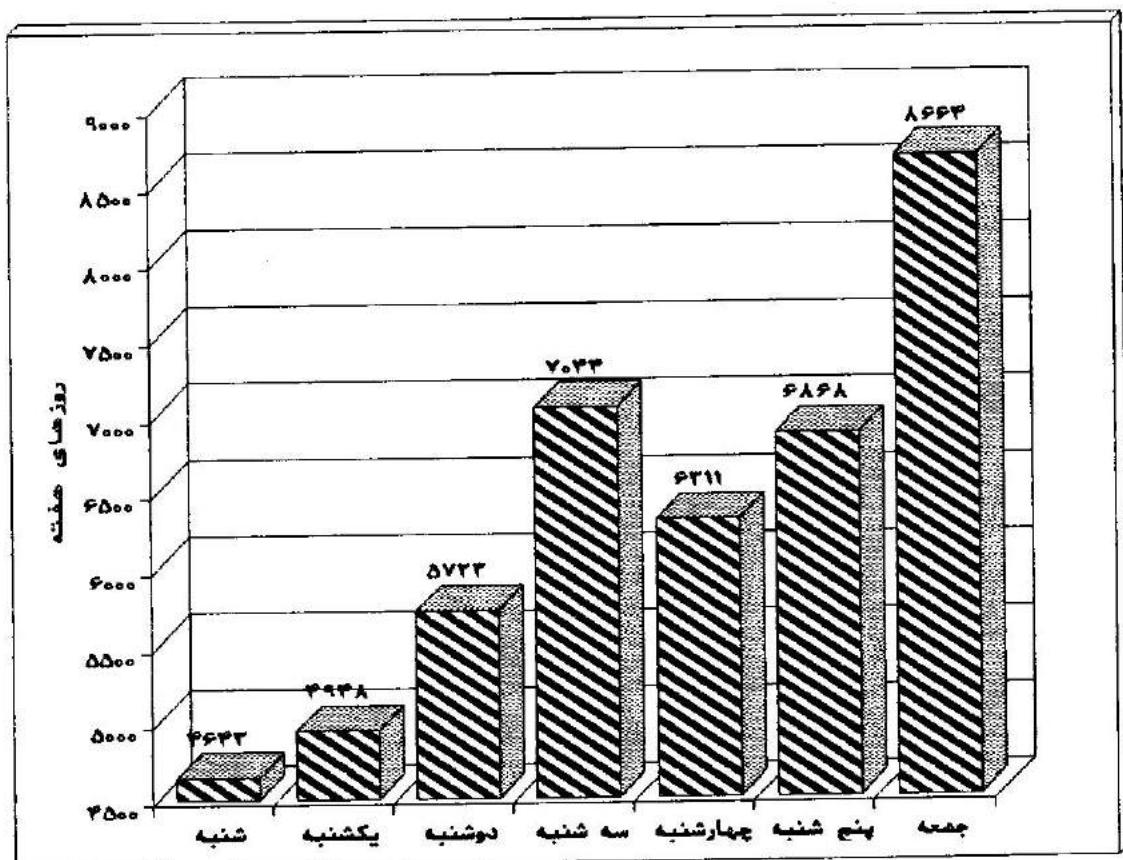
جدول پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از شبکه ۲ در روزهای هفتة

روز	جمع مدت دقیقه	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۱۴۴	۳	۱/۳	۶
یکشنبه	۲۳۹۸	۴۸	۲۱/۱	۲
دوشنبه	۴۵	۱	۰/۴	۷
سهشنبه	۲۷۰۱	۵۳	۲۳/۷	۱
چهارشنبه	۲۱۱۲	۴۲	۱۸/۰	۳
پنج شنبه	۱۸۵۷	۳۷	۱۶/۳	۵
جمعه	۲۰۹۹	۴۲	۱۸/۴	۴
جمع	۱۱۳۵۶		% ۱۰۰	--

جدول ۱۵

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از شبکه ۲۳ در روزهای هفتگی

روز	جمع مدت دقیقه	میانگین هر روز	درصد فراوانی	رتبه
شنبه	۲۱۹۶	۴۴	۱۴	۵
یکشنبه	۱۰۶	۳	۱	۷
دوشنبه	۳۴۳۷	۶۹	۲۲	۱
سه شنبه	۲۱۵۰	۴۲	۱۳/۷	۶
چهارشنبه	۲۳۰۶	۴۶	۱۴/۷	۴
پنج شنبه	۲۷۱۸	۵۴	۱۷/۴	۲
جمعه	۲۶۲۹	۵۳	۱۶/۸	۳
جمع	۱۰۰۹۲	--	% ۱۰۰	--

پخش برنامه در ماههای مختلف (جدول ۱۶ تا ۲۴) :

نظر کلی به تمامی فیلمهای تک قسمتی و سریال پخش شده از هر ۳ شبکه، به ما نشان می‌دهد که در طی دوره مورد بررسی، در بهمن ماه ۱۳۷۶ بیشترین میزان پخش اتفاق افتاده است. یعنی ۴۲۲۱ دقیقه و یا ۹/۵ درصد کل. البته اختلاف با دیگر ماههای سال زیاد نبوده است و تقریباً در طول سال یک نوع تراز مناسب دیده می‌شود. به استثناء فروردین ماه که فقط ۱۷ روز از آن بررسی شده، در ماههای خرداد و تیر ۱۳۷۷، کاهشی خاص در میزان پخش این نوع برنامه‌ها مشاهده می‌شود که علت اصلی آن، همزمانی با برگزاری مسابقات جام جهانی فوتبال در کشور فرانسه و اختصاص ساعات زیادی از برنامه‌های تلویزیون به پخش مستقیم و غیر مستقیم این مسابقات بوده است. همچنین کاهشی هم که در دی ماه ملاحظه می‌شود بدلیل همزمانی با ۱۵ام ماه مبارک رمضان است که در این ماه معمولاً تلویزیون گرایش ویژه‌ای پیدا کرده و در میزان پخش برنامه‌های عادی تأثیر می‌گذارد.

بطور کلی یکی از عوامل عمدۀ تأثیرگذار در روال عادی پخش برنامه‌ها، مناسبت‌های ملی و مذهبی اند. در ایام جشن و یا عزا تغییرات محسوسی ایجاد می‌شود که معمولاً به تناسب موضوع، موجب کاهش یا افزایش میزان پخش برنامه‌های سرگرم کننده می‌گردد.

از سوی دیگر فصول مختلف هم تأثیر خاصی در این مورد دارند. بطور مثال در فصل تابستان از یکسو با تعطیلی مدارس، برنامه‌هایی که مخاطب آنها بیشتر جوانان و نوجوانان هستند افزایش می‌یابند و از سوی دیگر با توجه به آنکه میزان مسافرت‌ها و تفریحات خارج از محل سکونت زیاد می‌شود، معمولاً سیاست کارگزاران تلویزیون، کاهش میزان پخش برنامه‌های سرگرم کننده است. و بر عکس در فصول سرد مثل پائیز و زمستان، با توجه به آنکه مردم بیشتر اوقات خود را در محل سکونت صرف می‌کنند، سیاستگذاران تلویزیون سعی می‌کنند برنامه‌های جذاب‌تر را پخش کنند.

البته سیاست‌های فوق الذکر، همواره ثابت نیست. کما اینکه در دوره مورد نظر ما آنچنان که در جداول ۱۷ و ۱۸ مشاهده می‌شود، در پخش فیلم‌های سینمایی و یا سریال‌ها، توجه به فصول چندان دیده نمی‌شود. این مطلب در مورد شبکه‌های مختلف (به تفکیک) هم صدق می‌کند. یعنی هماهنگی خاصی میان این ۳ شبکه از این جهت دیده نمی‌شود (با نگاهی به جداول شماره ۱۹ تا ۲۴).

جدول ۱۹

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۱ در ماههای مختلف

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۲۹۳	۳۳۷	۶۹۰	۷۸۱	۷۳۷	۵۰۸	۳۲۲	۵۰۷	۵۷۷	۱۲۶۰	۲۵۷	۳۴۷	۶۶۱۶	%۱۰۰
در صد فراوانی	۴/۴	۱۰/۴	۱۱/۸	۱۱/۱	۷/۷	۴/۹	۸/۷	۷/۷	۳/۹	۱۹	۵/۲	%۱۰۰	۸
رتبه	۱۱	۹	۴	۲	۳	۶	۵	۱۰	۱۲	۱	۱۹	%۱۰۰	۸

جدول ۲۰

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۲ در ماههای مختلف

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۸۱	۴۴۶	۱۶۰	۲۴۹	۲۲۵	۳۵۰	۵۴	۸۷	۰	۶۷	۰	۰	۰	۱۷۲۹
در صد فراوانی	۴/۷	۲۵/۸	۹/۲	۱۳/۶	۱۴/۴	۲۰/۲	۳/۱	۵	۰	۳/۹	۰	۰	%۱۰۰
رتبه	۷	۱	۵	۴	۳	۲	۹	۶	--	--	۸	--	--

جدول ۲۱

جدول پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه ۳ در ماههای مختلف

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۴۱۷	۳۸۸	۲۰۴	۳۴۵	۲۵۲	۴۰۸	۵۲۶	۶۲۹	۵۱۱	۵۰۶	۲۳۵	۲۲۵	۴۵۴۶	%۱۰۰
در صد فراوانی	۹/۱	۸/۵	۴/۵	۷/۶	۵/۵	۹	۱۱/۵	۱۱/۲	۶/۷	۵/۱	۷/۱	۰	%۱۰۰
رتبه	۴	۶	۹	۱۲	۷	۱۰	۵	۳	۲	۱	۱۱	۸	۰

جدول ۲۲

جدول پخش سریال از شبکه ۱ در ماههای مختلف

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۴۶۰	۱۱۰۱	۶۷۴	۶۶۶	۸۷۳	۹۸۶	۱۱۲۱	۶۴۹	۱۰۶۲	۱۰۵۶۸				جمع مدت (دقیقه)
در صد فراوانی	۱۰/۴	۹/۲	۸/۲	۶/۳	۶/۳	۱۰/۶	۹/۳	۸/۲	۱۰	۶/۱	۱۰/۶	۶	%۱۰۰
رتبه	۱۱	۸	۷	۶	۵	۱	۶	۲	۱۰	۴			

جدول ۲۳

جدول پخش سریال از شبکه ۲ در ماههای مختلف

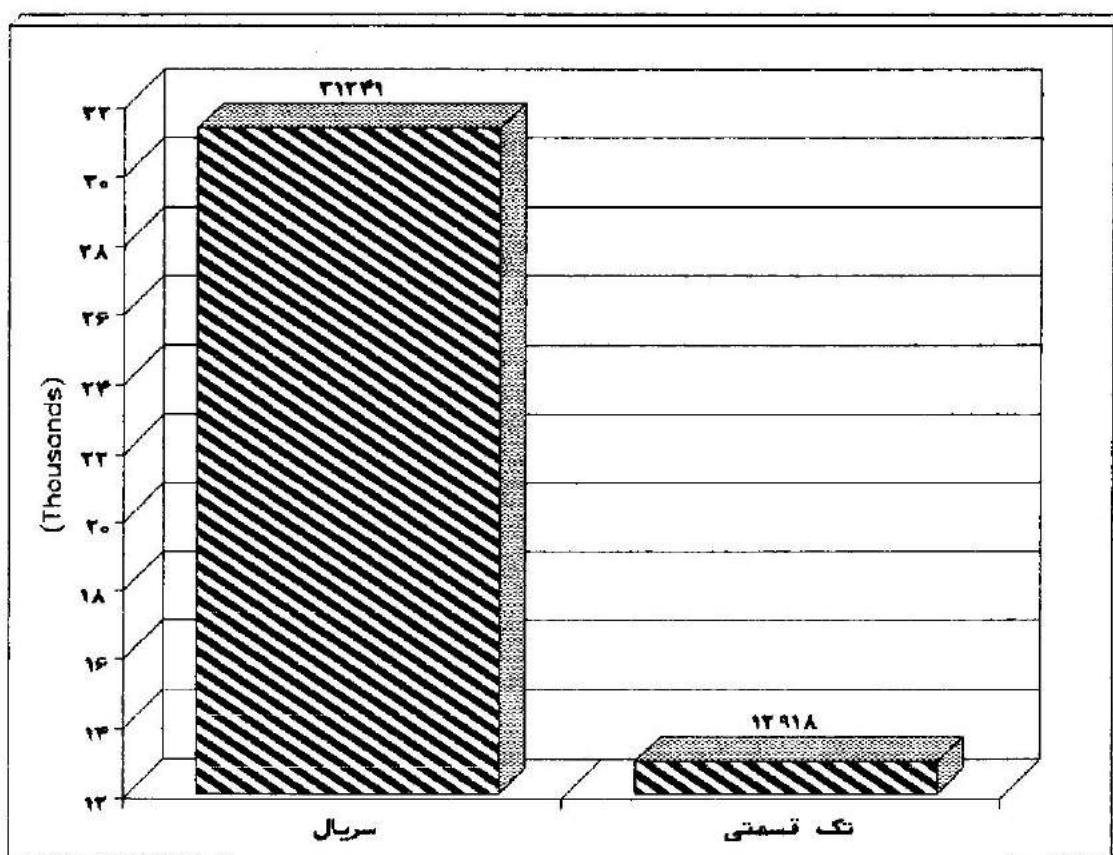
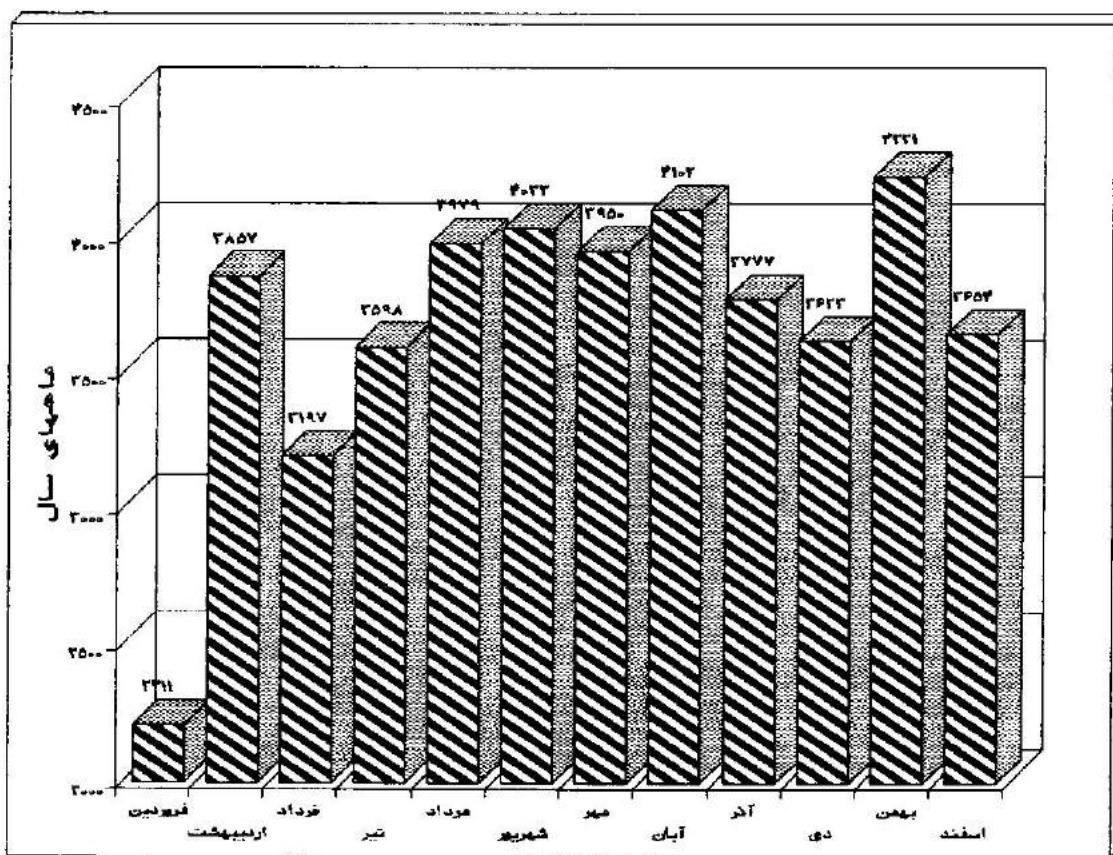
ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۴۹۵	۷۸۸	۵۶۴	۷۴۰	۷۱۰	۵۹۸	۹۹۶	۹۴۸	۹۲۵	۸۷۶	۹۶۲۷			جمع مدت (دقیقه)
در صد فراوانی	۵/۱	۸/۲	۵/۸	۷/۳	۷/۷	۱۰/۳	۹/۸	۱۰/۲	۹	۹/۶	۱۰/۲	۶	%۱۰۰
رتبه	۱۲	۷	۱۱	۹	۸	۱۰	۱	۲	۳	۵	۶		

جدول ۲۴

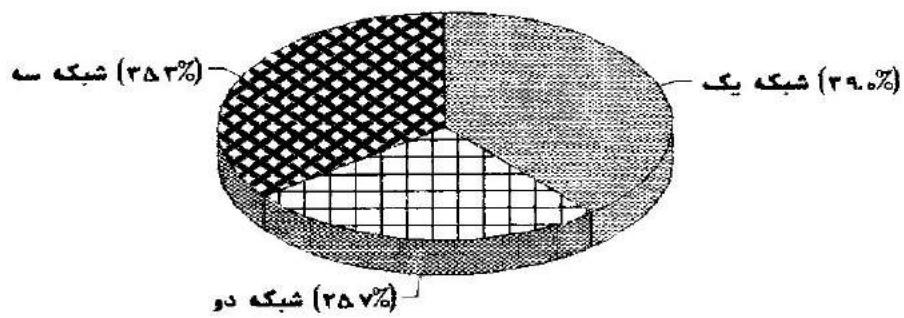
جدول پخش سریال از شبکه ۳ در ماههای مختلف

ماه	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۴۶۵	۷۹۷	۸۶۲	۸۶۱	۱۱۲۳	۱۱۹۰	۹۳۰	۹۴۵	۹۵۱	۱۰۸۵	۱۰۱۷	۱۱۰۴۶		جمع مدت (دقیقه)
در صد فراوانی	۴/۲	۷/۲	۷/۸	۷/۸	۱۰/۱	۱۰/۸	۸/۵	۷/۴	۸/۶	۹/۸	۹/۲	۱۰/۱۰	
رتبه	۱۲	۱۱	۷	۸	۱	۲	۵	۶	۹	۳	۴		

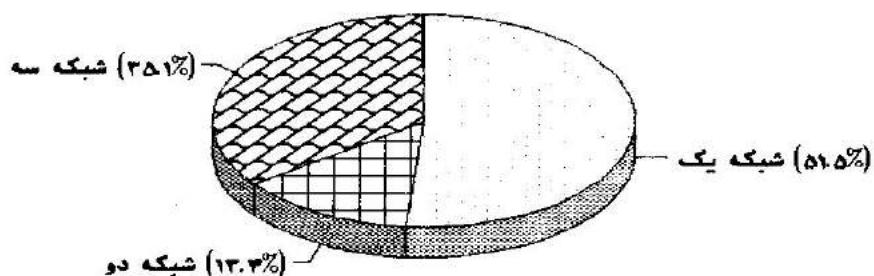
تحلیل محتوای برنامه‌های سرگرم کننده تلویزیون

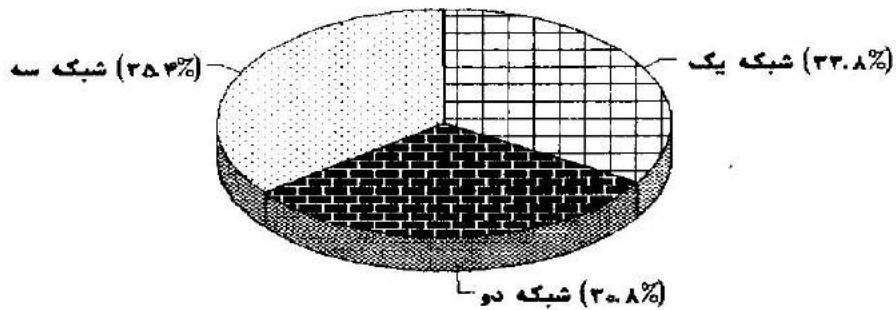
پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال به تفکیک شبکه‌ها

پخش فیلمهای تک قسمتی به تفکیک شبکه‌ها

پخش سریال به تفکیک شبکه‌ها

پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال بر اساس نوع:

از کل برنامه‌های پخش شده از ۳ شبکه، شبکه اول با ۱۷۲۵۴ دقیقه و میانگین روزانه ۴۹ دقیقه بیشترین زمان پخش را بخود اختصاص داده است. شبکه‌های سوم و دوم بترتیب هر کدام با میانگین روزانه ۴۴ و ۳۲ دقیقه در رده‌های بعدی هستند.

بر اساس تک قسمتی‌ها: باز هم از این جهت، شبکه‌های اول، سوم و دوم بترتیب هر کدام با میانگین روزانه ۱۹، ۱۳ و ۵ دقیقه رده‌های اول تا سوم را صاحب شده‌اند. نکته قابل توجه در این مورد میزان بسیار کم پخش فیلمهای تک قسمتی از شبکه دوم سیما است. یعنی از مجموع ۱۲۹۱۸ دقیقه شبکه، دوم فقط ۱۷۲۹ دقیقه فیلم تک قسمتی نمایش داده است.

بر اساس سریالی‌ها: از این نظر میان شبکه‌های مختلف اختلاف زیادی وجود ندارد و تقریباً در یک سطح اقدام به نمایش سریالهای خود در طول سال کرده‌اند.

جدول ۲۰

جدول غرایانی پخش فیلمهای تک قسمتی و سریال از شبکه‌های مختلف (براساس نوع)

شبکه	تک قسمتی و سریالی	مدت	میانگین روزانه	تک قسمتی	مدت	میانگین روزانه	سریالی	مدت	میانگین روزانه	مدت	دفعات پخش	دفعات پخش	دفعات پخش	دفعات پخش
												دفعات پخش	مدت(دقیقه)	دفعات پخش
				دفعات پخش	مدت(دقیقه)									
۱	۳۰۶	۱۷۲۵۴	۴۹	۸۶	۶۶۴۳	۱۹	۲۲۰	۱۰۵۶۸	۳۰	۱	۱			
۲	۲۳۳	۱۱۳۵۶	۳۲	۲۴	۱۷۲۹	۵	۲۰۹	۹۶۲۷	۲۷	۲	۲			
۳	۲۷۹	۱۰۰۹۲	۴۴	۶۳	۴۵۴۶	۱۳	۲۱۶	۱۱۰۴۶	۳۱	۳	۳			
۱۰۲ و ۱	۸۱۸	۴۴۲۰۲	۱۲۶	۱۷۳	۱۲۹۱۸	۳۷	۶۴۵	۳۱۲۴۱	۸۹					

کشورهای سازنده:

پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی (جدول ۲۶): آنچنان‌که در این جدول مشاهده می‌شود، در طول دوره بررسی، مجموعاً از هفده کشور، در جامعه آماری مورد نظر، فیلم و سریال پخش شده است. آنچه مسلم است بیشترین میزان پخش اینگونه برنامه از کشور ایران بوده است، یعنی ۴/۴۶ درصد از کل کشورهای انگلستان با ۱۱/۸ درصد - آلمان با ۵/۹ درصد - فرانسه با ۲/۸ درصد - و آمریکا با ۲/۶ درصد، رتبه‌های دوم تا پنجم را در میان کشورهایی که محصول آنان در شبکه‌های مختلف سیماهای جمهوری اسلامی ایران نمایش داده شده، به خود اختصاص داده‌اند.

آنچه بیش از همه جلب توجه می‌کند آن است که بعداز ایران، بیشترین میزان برنامه‌های پخش شده تولید کشور انگلستان بوده. اگر مجموع فیلمهایی که مستقیماً تولید آن کشور بوده و یا با کشور کانادا بطور مشترک ساخته شده و در هر صورت در آنها طرز فکر، رفتار، هنگارها، اخلاقیات و... خصوصیات انگلیسی غالب هستند را محاسبه نمائیم، عدد ۶/۱۶ درصد بدست می‌آید. البته می‌توان ادعا داشت که فیلمهای استرالیایی نیز بدلیل حاکمیت فرهنگی انگلستان بر آن کشور، صادر کننده فرهنگ انگلیسی است که با جمع بستن درصدها، به رقم ۰/۲۰ درصد دست خواهیم یافت. یعنی یک پنجم فیلمها و سریالهای پخش شده از سیماهای جمهوری اسلامی ایران (در جامعه آماری این تحقیق) انتقال دهنده فرهنگ انگلیسی به کشور ایران هستند.

نکته جالب توجه دیگر، سهم نسبتاً زیاد فیلمهای آلمانی، فرانسوی و آمریکایی (در رتبه‌های بعدی) است. که این خود نشان دهنده گرایش تأمین کنندگان برنامه برای سیماهای جمهوری اسلامی است. و جالب‌تر از همه میزان پخش برنامه‌های آمریکایی است (یعنی ۲/۶ درصد از کل برنامه‌ها) و با توجه به آنکه هم اکنون ارتباط کاملی با ایالات متحده وجود ندارد، این ارقام کمی عجیب به نظر می‌رسد. اگر درصد مربوط به کشور آمریکا را به مجموع کشورهای انگلیسی زبان اضافه کنیم، رقم ۲/۲۶ بدست می‌آید. یعنی در مجموع بیش از یک چهارم برنامه‌ها در اصل انگلیسی زبان هستند.

چنانچه خواسته باشیم در جستجوی علل این نکته باشیم، می‌توانیم چند دلیل را حدس بزنیم. یکی سوابق ارتباطات میان خریداران برنامه صدا و سیما با شرکت‌ها و کشورهای خارجی، دیگر به سهولت امر ترجمه و دوبله زبان انگلیسی و آشنایی عوامل مختلف انسانی با این زبان. و... و در هر صورت سهم بسیار ناچیز

کشورهای جهان سوم و همچنین کشورهای اسلامی در این میان خود نمایی می‌کند. بطوریکه در طی یکسال مورد مطالعه، فقط یک فیلم سینمایی محصول کشور سوریه با مدت ۷۵ دقیقه پخش شده است. خوب است سیاستگزاران تلویزیون ایجاد ارتباط با کشورهای دوست، اسلامی و همسایه و تبادل فرهنگی از طریق مبادله برنامه‌ای را افزایش دهند تا این طریق، ضمن آنکه گرایش بسوی فرهنگ‌های نزدیکتر به خود را افزایش می‌دهند، تولیدات داخلی را به آن کشورها صادر کرده و اخوت میان ملت‌ها و آشنایی بیشتر آنها با یکدیگر را افزایش دهند. (هر چند ممکن است در این راه مسایل و مشکلاتی موجود باشد).

در ادامه، نحوه استخراج داده‌های مربوط به کشورهای سازنده از طریق فرمان Frequency و با استفاده از برنامه SPSS رایانه ملاحظه می‌شود. این جدول براساس تعداد برنامه پخش شده از هر کشور، توسط رایانه ارایه شده است. همانگونه که مشاهده می‌شود، با این شیوه بررسی نیز کشورهای: ایران (۱)، انگلستان (۲)، آلمان (۸)، فرانسه (۹)، انگلستان/کانادا (۳) و آمریکا (۵) هر کدام به ترتیب با: ۱۳، ۴۹/۲، ۹/۲، ۶/۲، ۵/۸ و ۴/۲ درصد در رتبه‌های اول تا ششم قرار دارند.

Value Label	Value	Frequency	Percent	Valid	Cum
				Percent	Percent
	1	396	37.6	49.2	49.2
	2	105	10.0	13.0	62.2
	3	47	4.5	5.8	68.1
	4	18	1.7	2.2	70.3
	5	34	3.2	4.2	74.5
	6	2	.2	.2	74.8
	7	10	.9	1.2	76.0
	8	74	7.0	9.2	85.2
	9	50	4.7	6.2	91.4
	10	4	.4	.5	91.9
	11	2	.2	.2	92.2
	12	3	.3	.4	92.5
	13	5	.5	.6	93.2
	14	5	.5	.6	93.8
	15	15	1.4	1.9	95.7
	17	34	3.2	4.2	99.9
	18	1	.1	.1	100.0
	.	248	23.6	MISSING	
				MORE	

V9

	TOTAL	1053	100.0	100.0
Valid Cases	805	Missing Cases	248	

جدول ۳۶

جدول فراوانی پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی (براساس گشوده‌سازانه)

کد	نام کشور	تک قسمتی و سریالی		در صد فراوانی	شبکه ۱	شبکه ۲	شبکه ۳	کد
		تعداد	جمع مدت					
۰۱	ایران	۳۹۶	۲۰۲۹۴	۴۶/۴	۸۸۰۰	۶۹۱۴	۴۰۰۸۰	۱
۰۲	انگلستان	۱۰۵	۵۱۹۰	۱۱/۸	۲۱۷۰	۵۲۷	۲۴۸۳	۳
۰۳	انگلستان - کانادا	۴۷	۲۰۹۹	۴/۸	۰	۲۰۹۹	۰	۰
۰۴	کانادا	۱۸	۸۷۴	۲	۱۴۰	۷۳۴	۳	۰
۰۵	آمریکا	۳۴	۲۷۰۳	۶/۲	۹۴۲	۴۲۵	۱۳۲۶	۵
۰۶	آمریکا - ایتالیا	۲	۱۸۶	۰/۴	۹۳	۱۱	۹۳	۱۳
۰۷	ایتالیا	۱۰	۶۳۵	۱/۴	۱۰	۸	۳۲۱	۹
۰۸	المان	۷۴	۴۱۴۷	۹/۵	۱۰۳۶	۲۴۱	۲۸۷۰	۲
۰۹	فرانسه	۵۰	۳۵۷۸	۸/۲	۲۱۳۳	۳	۸۷	۴
۱۰	چین	۴	۳۳۶	۰/۸	۰	۰	۳۲۶	۱۰
۱۱	چین - هنگ کنگ	۲	۱۸۲	۰/۴	۰	۰	۱۸۲	۱۲
۱۲	ژاپن	۳	۲۰۷	۰/۶	۱۴	۱۲	۷۴	۰
۱۳	روسیه	۵	۴۲۲	۱	۱۲	۸۱	۷۵	۱۱
۱۴	هند	۵	۴۸۹	۱/۱	۱۱	۰	۰	۸
۱۵	اروبا	۱۰	۱۱۸۱	۲/۷	۴۱۳	۷	۱۶۰	۷
۱۶	استرالیا	۳۴	۱۰۰۱	۳/۴	۸۵۱	۶	۰	۶
۱۷	سوریه	۱	۷۵	۰/۲	۱۷	۷۵	۱۳	۰
	جمع	۸۰۳	۴۳۷۰۹	--	۱۷۲۱۱	۱۱۳۰۶	۱۰۰۸۲	

٪.۳۶ ٪.۲۶ ٪.۳۸

گرایش شبکه‌های مختلف: در تمامی سه شبکه بطور ثابت همواره بیشترین میزان فیلمهای پخش شده، تولید ایران بودند. اما در مورد سایر کشورها، هر یک از شبکه‌ها به گونه‌ای خاص عمل کرده‌اند.

شبکه ۱: در این شبکه بترتیب کشورهای انگلستان، فرانسه، آلمان و آمریکا رتبه‌های دوم تا پنجم را داشته‌اند البته سهم عمده را در میان کشورهای خارجی فرانسه و آلمان داشته‌اند.

شبکه ۲: در این شبکه محصولات کانادایی تا حدی خودنمایی می‌کند. بطوریکه بترتیب محصولات انگلیسی - کانادایی، انگلیسی و آمریکایی در ردیف‌های دوم تا پنجم قرار گرفته‌اند.

شبکه ۳: در این شبکه محصولات کشور ایران با داشتن رتبه اول، نسبت به دیگر شبکه‌ها دارای سهم کمتری است بطوریکه از مجموع ۱۵۵۸۲ دقیقه برنامه پخش شده، سهم ایران فقط ۴۵۸۰ دقیقه بوده است یعنی در حدود ۳۰ درصد، در حالی که در مجموع ۳ شبکه، سهم ایران $\frac{4}{46}$ درصد می‌باشد. و بعد از ایران، سهم پخش فیلمهای آلمانی در این شبکه بیشتر از بقیه کشورهای (حدود ۱۸ درصد) کشورهای انگلستان، فرانسه و آمریکا در ردیف‌های سوم تا پنجم قرار دارند.

پخش فیلمهای تک قسمتی از کشورهای مختلف (جدول ۲۷): از این جهت، ۳۲/۲ درصد فیلمهای تک قسمتی (سینمایی) پخش شده از ۳ شبکه، ایرانی بوده‌اند و پس از آن آمریکا با ۲۱ درصد، اروپا با ۹/۱ درصد، آلمان با $\frac{8}{27}$ درصد و فرانسه با $\frac{2}{7}$ درصد در ردیف‌های دوم تا پنجم قرار دارند. آنچه در این جدول بیشتر خود را می‌نمایاند میزان نسبتاً بالای پخش فیلمهای سینمایی آمریکایی است (٪۲۱) و آنگونه که در جدول شماره ۲۸ هم خواهیم دید، از کشور آمریکا هیچ‌گونه سریالی پخش نشده و تنها فیلم‌های تک قسمتی نمایش داده شده است. جالب است که شبکه سوم سیما به اندازه دو شبکه دیگر فیلم سینمایی آمریکایی پخش کرده و از این نظر گرایش بیشتری نسبت به شبکه‌های اول و دوم نسبت به پخش فیلمهای آمریکایی داشته است.

* در مجموع نیمی از کل فیلمهای تک قسمتی، از شبکه اول پخش شده است (٪۵۱). و شبکه‌های سوم و دوم بترتیب ٪۳۵ و ٪۱۴ سهم نمایش فیلمهای تک قسمتی را داشته‌اند.

جدول ۲۷

جدول فراوانی فیلم‌های تک قسمتی (براساس گشودسازنده) به تفکیک شبکه‌ها

کد	نام کشور	تک قسمتی هرسه شبکه										تک قسمتی	شبکه ۳
		شبکه ۱					درصد	رتبه	شبکه ۲				شبکه ۳
		جمع	تعداد	جمع	تعداد	جمع			مددت	تعداد	مددت	تعداد	
۰۱	ایران	۴۰۳۱	۵۲	۳۱/۲	۱	۴۲	۷	۳۲۰۴	۵۶۶	۳	۵۶۶	۲۶۱	
۰۲	انگلستان	۵۰۴	۶	۳/۹	۶	۳	۱	۲۰۵	۹۱	۲	۹۱	۱۵۸	
۰۳	انگلستان - کانادا	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۰۴	کانادا	۱۴۰	۲	۱۴	۲	۲	۱۴۰	۱۴۰	۰	۰	۰	۰	
۰۵	آمریکا	۲۷۰۳	۳۴	۲۱	۲	۱۲	۵	۹۴۲	۴۳۵	۱۷	۴۳۵	۱۳۲۶	
۰۶	آمریکا - ایتالیا	۱۸۶	۲	۱/۴	۱	۱۲	۱	۹۳	۹۳	۱	۰	۹۳	
۰۷	ایتالیا	۴۰۶	۵	۳/۱	۹	۱	۰	۶۵	۰	۴	۰	۳۴۱	
۰۸	آلمان	۱۰۶۸	۱۴	۸/۲	۴	۴	۰	۴۷۶	۲۴۱	۵	۲۴۱	۳۵۱	
۰۹	فرانسه	۹۲۸	۱۱	۷/۲	۵	۵	۱	۷۱۶	۸۷	۱	۸۷	۱۲۵	
۱۰	چین	۳۳۶	۴	۲/۶	۱۰	۰	۰	۰	۰	۴	۰	۳۳۶	
۱۱	چین - هنگ کنگ	۱۸۲	۲	۱/۴	۱۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۸۲	
۱۲	ژاپن	۲۰۷	۳	۲	۱۱	۰	۰	۱۸۳	۷۴	۰	۰	۰	
۱۳	روسیه	۴۲۲	۵	۳/۲	۸	۱	۰	۸۱	۷۰	۳	۷۰	۲۶۹	
۱۴	هند	۴۸۹	۵	۳/۸	۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۴۸۹	
۱۵	اروپا	۱۱۸۱	۱۵	۹/۱	۳	۰	۰	۴۱۳	۱۶۰	۸	۰	۶۰۸	
۱۶	استرالیا	۷۵	۱	۰/۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۷	سوریه	۱۶۱	۱	۱۰	۱	۰	۰	۷۵	۰	۰	۰	۴۵۳۶	
	جمع	۱۲۹۱۸	۱۶۱	--	--	۸۵		۶۶۴۴۳	۲۱	۰۰	۰۰	۰۰	۰۰
۰۰۰		۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰		۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰	۰۰۰

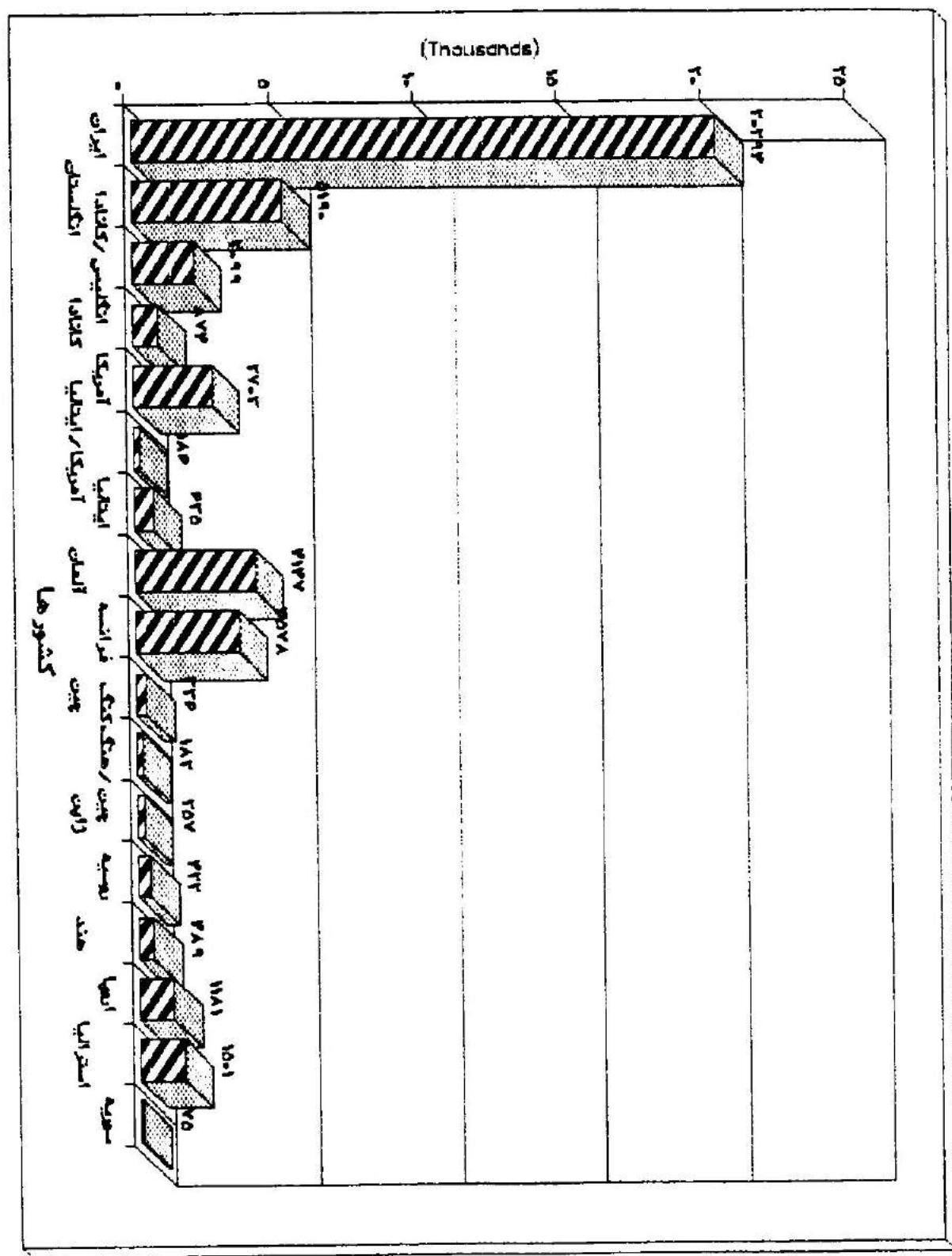
۰۰۰٪ ۰۰۰٪ ۰۰۰٪

پخش سریال از کشورهای مختلف (جدول ۲۸): با نگاهی به این جدول چنین نتیجه گیری می‌شود که سریالهای تولید داخل ۵۲/۸ درصد کل سریالهای پخش شده را تشکیل می‌داده‌اند. کشور انگلستان با ۱۵/۲ درصد، آلمان با ۱۰ درصد، فرانسه با ۸/۶ درصد، انگلستان - کانادا با ۸/۶ درصد، استرالیا با ۴/۸ درصد و ایتالیا با ۷/۰ درصد رتبه‌های دوم تا هشتم را داشته‌اند. فقط از همین کشورها سریال پخش شده است. از مجموع سریالهای پخش شده از ۳ شبکه، شبکه سوم ۳۵٪، شبکه اول ۳۴٪ و شبکه دوم ۳۱٪ سریالها را نمایش داده‌اند. یعنی از این جهت یک توزیع مناسب و متعادل انجام شده است.

جدول ۲۸

جدول فراوانی فیلمهای سریالی (براساس کشورسازنده) به تفکیک شبکه‌ها

کد	نام کشور	سریال						درصد فرماونی رتبه	سریال			کد
		تعداد	مجموع مدت	تعداد	مجموع مدت	تعداد	مجموع مدت		تعداد	مجموع مدت	هر سه شبکه	
۰۱	ایران	۱۱۹	۵۵۹۶	۱۳۵	۶۳۴۸	۸۹	۶۳۴۸	۱	۵۲/۸	۱۶۲۶۳	۳۴۳	
۰۲	انگلستان	۴۳	۱۹۱۵	۹	۴۴۶	۴۶	۴۴۶	۲	۱۵/۲	۴۶۸۶	۹۸	
۰۳	انگلستان - کانادا	۰	۰	۴۷	۲۰۹۹	۰	۲۰۹۹	۵	۶/۸	۲۰۹۹	۴۷	
۰۴	کانادا	۰	۰	۱۶	۷۳۲	۰	۷۳۲	۷	۲/۴	۷۳۴	۱۶	
۰۵	آمریکا	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۰۶	آمریکا - ایتالیا	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰/۷	۲۲۹	۵	
۰۷	ایتالیا	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۸	۰/۷	۲۲۹	۵	
۰۸	آلمان	۱۱	۵۶۰	۰	۰	۴۹	۵۶۰	۳	۱۰	۳۰۷۹	۶۰	
۰۹	فرانسه	۲۳	۱۴۱۷	۰	۰	۱۶	۱۴۱۷	۴	۸/۶	۲۶۵۰	۳۹	
۱۰	چین	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۱	چین - هنگ کنگ	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۲	ژاپن	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۳	روسیه	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۴	هند	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۵	اروپا	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
۱۶	استرالیا	۱۹	۸۵۱	۰	۰	۱۰	۸۵۱	۶	۴/۸	۱۰۰۱	۳۴	
۱۷	سوریه	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	
	جمع	۲۲۰	۱۰۵۶۸	۲۰۷	۹۶۲۷	۲۱۵	۱۱.۴۶	--	--	۳۰۷۹۱	۶۴۲	
		۷.۳۴	۷.۳۱	۷.۳۰	۷.۳۰							

موضوعات:

پخش فیلمهای تک قسمتی و سریالی (جدول ۲۹): با نظر به این جدول می‌توان چنین نتیجه گرفت که از مجموع برنامه‌های پخش شده، بیشترین موضوعی که داستانها حول آن می‌گشتد، موضوعات جنایی و پلیسی است، بدین صورت که فقط موضوعات جنایی (که طبق تعریف متغیرها اختصاص به داستانهایی درباره قتل و جنایت و نمایش اینگونه صحنه‌های خشن دارد) ۱۹/۲ درصد برنامه‌ها را شامل می‌شده است. اگر چنانچه موضوعات جنایی و پلیسی را که صرفاً حاوی خشونت بوده‌اند با هم جمع بیندیم، رقم ۲۷/۶ درصد بدست می‌آید یعنی بیش از یک چهارم کل موضوعات (البته با صرف نظر کردن از جمع بستن موضوعاتی نظیر حادثه‌ای، وسترن، جنگی و...)، پس از آن موضوعاتی مثل اجتماعی - خانوادگی با ۱۵/۳ درصد، اجتماعی - حادثه‌ای با ۸ درصد، تاریخی با ۵/۵ درصد، ورزشی با ۴/۴ درصد و... در رده‌های بعدی (از جهت مدت زمان نمایش) قرار دارند.

با توجه به اوضاع و شرایط کنونی جامعه ایرانی - اسلامی ما و نیازی که در دوران سازندگی به آرامش و ثبات وجود دارد، میزان نسبتاً بالای پخش برنامه‌هایی با موضوعات جنایی و پلیسی، بسیار تعجب برانگیز است. واين ایرادي است که به تامين کنندگان برنامه‌های تلویزیونی می‌توان وارد دانست. هر چند که ممکن است برای اين مطلب، از آنسوپاسخهای وجود داشته باشد و مسائلی که منجر به گرایش به سوی برنامه‌ها وجود دارد، نظیر آنکه در خریدهای خارجی بدليل ضوابط جمهوری اسلامی ایران محدودیت‌های در انتخاب موجود باشد. ویا آنکه اصولاً جذابیت و مقبولیت اینگونه موضوعات در نزد مخاطبان و بخصوص جوانان بیشتر است و امثالهم... در پاسخ می‌توان اولاً به کارگزاران تلویزیون توصیه نمود که علیرغم تلاشهای موجود، باز هم مساعی خود را در زمینه انتخاب و خرید و یا تولیدات داخلی بیشتر بکار گیرند و به سراغ خرید یا تصویب موضوعهای دیگر هم بروند و ثانياً اگر بدبان مخاطب افزونتر و یا جذب کردن افشار مختلف جامعه باشیم، سایر موضوعات هم می‌تواند پاسخگوی این هدف باشد. بطور مثال برنامه‌های با موضوع کمدی و طنز همواره از پرینتندۀ ترین برنامه‌ها هستند. اینگونه برنامه‌ها ضمن آنکه موجب پرکردن اوقات فراغت مردم، آسودگی و آرامش خاطر، نشاط و شادابی و... می‌شوند، از تخریب فکری و روحی پیشگیری کرده و حداقل اگر فایده‌ای نداشته باشند، ضرر چندانی هم ندارند و بصورت خنثی می‌توانند عمل کنند.

و این در حالی است که در جدول مشاهده می‌شود فقط ۲/۴ درصد برنامه‌های پخش شده، دارای موضوع کمدی - طنز بوده‌اند.

* بدین ترتیب فرضیه اولی این پژوهش که میزان پخش برنامه‌های با موضوعات خشن از سیماهی جمهوری اسلامی ایران (فیلم و سریال) سهم زیادی دارد، قوت می‌گیرد.

در این میان هر کدام از شبکه‌های مختلف به گونه‌ای خاص عمل کرده‌اند:

شبکه ۱: در این شبکه موضوعات جنایی با ۱۹/۲ درصد بیشترین سهم را داشته‌اند. پس از آن برتریب موضوعات اجتماعی - خانوادگی، پلیسی، جنایی - پلیسی، مذهبی و اجتماعی - حادثه‌ای... مرتبه‌های بعدی را حائز شده‌اند. صرف نظر از موضوعات جنایی، این شبکه در مورد سایر موضوعات متعادل‌تر عمل نموده و به موضوع متنوع‌تری توجه نموده و طیف وسیع‌تری از اشاره‌جامعه را در نظر گرفته است. (توجه به موضوعاتی مثل: خانوادگی، تاریخی، انقلابی، دفاع مقدس و...)

شبکه ۲: این شبکه کمی متفاوت با دو شبکه دیگر عمل کرده است. بدین صورت که بیشترین مدت زمان پخش فیلم و سریال را به موضوعات اجتماعی - خانوادگی اختصاص داده. پس از آن موضوعات تاریخی، تربیتی، جنایی، اجتماعی - حادثه‌ای، دفاع مقدس و... مرتبه‌های بعدی را حائز شده‌اند که نشانده‌ند جهت‌گیری خاص این شبکه (که بطور کلی دارای اهداف فرهنگی است) می‌باشد.

شبکه ۳: در این شبکه بیش از همه، موضوعات جنایی به چشم می‌خورد و پس از آن موضوعات ورزشی، پلیسی، جنایی - پلیسی، اجتماعی - حادثه‌ای، اجتماعی، وسترن - کابویی و... برتریب بیشترین مدت زمان نمایش را داشته‌اند.

می‌دانیم که بطور کلی هدف فعالیت‌های شبکه سوم، جذب مخاطبان در گروه سنی نوجوانان و جوانان است و به همین خاطر یک شبکه تاریخی - ورزشی به حساب می‌آید. میزان پخش فیلمها و سریالهای با موضوع ورزشی از این شبکه مؤید اهداف آن است لیکن متأسفانه این شبکه با داشتن تعداد زیاد مخاطب (خصوصاً در گروههای سنی پائین جامعه) وقت زیادی از زمان پخش خود را به فیلم‌ها و سریالهای خشن با موضوعات جنایی و پلیسی اختصاص داده که موجب تحریک مخاطب و تأثیرات سوء در روحیات و رفتارهای آنان می‌شود. خوب است مسئلان این شبکه تأمل بیشتری مبذول دارند.

Value Label	Value	Frequency	Percent	Valid Percent	Cum Percent
	21	142	13.5	17.7	17.7
	22	57	5.4	7.1	24.8
	23	1	.1	.1	24.9
	24	18	1.7	2.2	27.1
	25	75	7.1	9.3	36.5
	26	150	14.2	18.7	55.2
	27	36	3.4	4.5	59.7
	28	25	2.4	3.1	62.8
	29	13	1.2	1.6	64.4
	30	28	2.7	3.5	67.9
	31	28	2.7	3.5	71.4
	32	7	.7	.9	72.2
	33	31	2.9	3.9	76.1
	34	48	4.6	6.0	82.1
	35	4	1.3	1.7	83.8
	36	9	.9	1.1	84.9
	37	27	2.6	3.4	88.3
	38	49	4.7	6.1	94.4
				MORE	
V10					
	39	29	2.8	3.6	98.0
	40	10	.9	1.2	99.3
	41	6	.6	.7	100.0
	.	250	23.7	MISSING	
	TOTAL	1053	100.0	100.0	
Valid Cases	803		Missing Cases	250	

پخش سریال (جدول ۳۱): در میان سریالهای پخش شده از ۳ شبکه، موضوعات اجتماعی - خانوادگی با ۲۱/۱ درصد، جنایی با ۱۶/۴ درصد، پلیسی، جنایی با ۱۰/۳ درصد، اجتماعی - حادثه‌ای با ۷/۹ درصد ورزشی با ۷/۴ درصد بترتیب حائز رتبه‌های اول تا پنجم هستند. والبته موضوع اجتماعی - خانوادگی بیش از همه جلب توجه می‌کند.

شبکه ۱: بترتیب موضوعات اجتماعی - خانوادگی، پلیسی جنایی - پلیسی، مذهبی، اجتماعی - حادثه‌ای، تاریخی و... بیشترین زمان نمایش را داشته‌اند.

شبکه ۲: در این شبکه موضوعات اجتماعی - خانوادگی، تاریخی، تربیتی، جنایی، اجتماعی - حادثه‌ای و... بترتیب بیشترین زمان نمایش را دارا بوده‌اند. ویا ز هم گرایش این شبکه به موضوعات در پخش سریالها مشاهده می‌شود.

شبکه ۳: موضوعات جنایی، ورزشی، پلیسی، جنایی - پلیسی، اجتماعی - حادثه‌ای، اجتماعی و... بترتیب در این شبکه بیشترین زمان نمایش را به خود اختصاص داده‌اند.

در دنباله مباحثت فوق، چنانچه خواسته باشیم بررسی را از دیدگاه تعداد برنامه پخش شده از هر موضوع

ارتباط میان کشورهای سازنده با موضوعات مختلف (جدول ۳۲):

در این جدول حجم فیلمهای تک قسمتی و سریالی پخش شده از ۳ شبکه در ارتباط میان دو متغیر کشور سازنده و موضوع بخوبی نشان داده شده است. در این مبحث به بررسی پنج کشور که در ردیفهای اول از نظر میزان پخش برنامه قرار دارند، می‌پردازم:

ایران: بیشترین میزان پخش برنامه‌های ایرانی به موضوعات اجتماعی اختصاص داشته و پس از آن به ترتیب موضوعات ورزشی، دفاع مقدس، اجتماعی، تاریخی، انقلابی، مذهبی، خانوادگی، تربیتی، جنایی، پلیسی - اجتماعی، کمدی - طنز، پلیسی، جنایی، کودک، اجتماعی - حادثه‌ای، حادثه‌ای و سیاسی زمانهای پخش برنامه را حائز گشته‌اند. مروری اجمالی به این وضعیت، توزیع مناسب موضوعات را نشان می‌دهد.

انگلستان: در میان تولیدات کشور انگلستان که از سیمای جمهوری اسلامی ایران پخش شده است، بیش از همه موضوع جنایی خودنمایی می‌کند یعنی حدود ۵۳ درصد کل برنامه‌های این کشور. موضوعات بعدی هم بترتیب اجتماعی - حادثه‌ای، حادثه‌ای، جنایی - پلیسی، اجتماعی - خانوادگی و جنگی هستند. آنچه بسیار جلب توجه می‌کند آن است که بیش از ۹۰ درصد برنامه‌های انگلیسی دارای مضمون خشونت هستند.

آلمان: از مجموع ۴۱۴۷ دقیقه برنامه پخش شده آلمانی، موضوعات جنایی با حدود ۷۰ درصد و سپس موضوعات پلیسی، جنایی، پلیسی - اجتماعی، تربیتی و کمدی - طنز در رده‌های بعدی قرار گرفته‌اند. به عبارت دیگر بیش از ۹۵ درصد برنامه‌های آلمانی دارای مضمون خشونت بوده‌اند.

فرانسه: فیلم‌های فرانسوی هم وضعیتی شبیه دو کشور فوق را دارند یعنی بترتیب موضوعات جنایی - پلیسی، جنایی، تاریخی، جنگی و کمدی - طنز زمانهای پخش فیلم را بخود اختصاص داده‌اند. یعنی بیش از ۹۰ درصد با مضمون خشن.

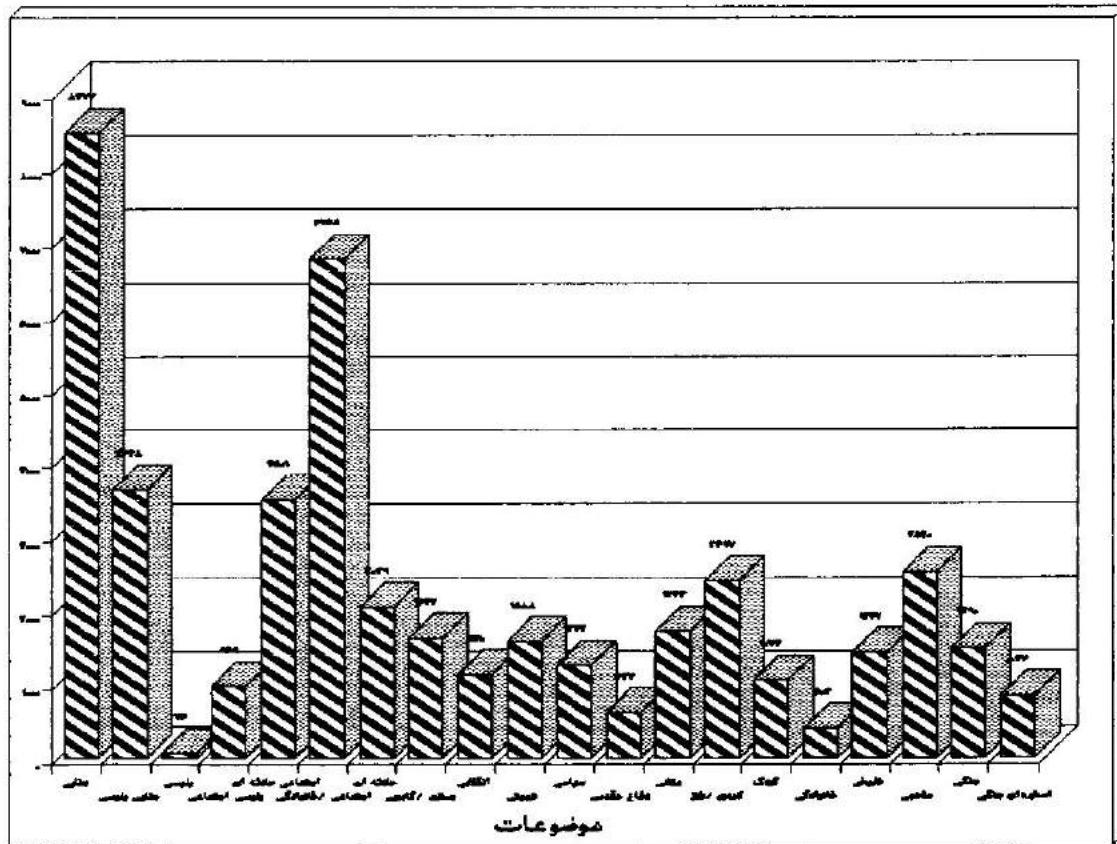
آمریکا: در میان فیلمهای آمریکایی که همه سینمایی تک قسمتی بوده‌اند، موضوعات وسترن - کابویی، جنایی، حادثه‌ای، سیاسی، کمدی - طنز، خانوادگی، ورزشی و جنگی بترتیب خودنمایی می‌کنند. به عبارت دیگر حدود ۸۰ درصد برنامه‌های آمریکایی حاوی موضوعات باگرایش خشن بوده‌اند.

*** در جمع بندی این مبحث چنین نتیجه گیری می‌شود که آنچه بعنوان محصولات فرهنگی از کشورهای غربی و عمده‌تاً پنج کشور فوق الذکر به کشور ما وارد می‌شود و در سیمای جمهوری اسلامی ایران به نمایش در می‌آید، مبلغ و مروج فرهنگ خشونت است و یا چنانچه با خوش بینی بخواهیم به این مسئله نگاه کنیم، تولیدات اینگونه کشورها که مردم مسلمان ایران شاهد نمایش آنها هستند، (از) جنبه‌های

مختلف) دارای اثر مثبتی نیستند.

البته ناگفته نماند که از برخی از همین کشورها فیلم‌های مستند، علمی و آموزشی بسیار خوب پخش می‌شود که لازم است از این دسته برنامه‌ها هم یاد شود. لکن آنچه (خصوصاً در این تحقیق) مورد توجه می‌باشد، برنامه‌های تفریحی و سرگرم کننده وارد شده از کشورهای خارجی است که اتفاقاً دارای بیننده بیشتری هم هستند.

در هر صورت مشکلاتی که در تأمین برنامه‌های سیمای جمهوری اسلامی ایران وجود دارد بجا خویش پذیرفتنی است اما نیاز به دقت بیشتری در این زمینه باز هم احساس می‌شود.

کلام آخر - خلاصه و نتیجه گیری:

در پایان این پژوهش نامه یک بار به طور مختصر آنچه که از تحقیقات بعمل آمده و تحلیل محتوای حاضر استنباط می‌شود، یادآوری می‌گردد:

- ۱- در روزهای جمعه (در طول یکسال مورد بررسی) بیشترین مدت فیلم و سریال پخش شده است (۱۹/۶ درصد). و کمترین مدت پخش در روزهای شنبه بوده (۱۰/۵ درصد).
- ۲- در ماههای مختلف سال نوعی توزیع مناسب و یکنواخت در پخش برنامه‌ها دیده می‌شود. بطوریکه با اختلاف اندکی در بهمن ماه ۱۳۷۶ بیشترین مدت نمایش برنامه‌ها ملاحظه شده است (۹/۵ درصد).
- ۳- شبکه‌های اول، سوم و دوم سیما به ترتیب، هر کدام با میانگین پخش روزانه ۴۹ دقیقه، ۴۴ دقیقه و ۳۲ دقیقه رتبه‌های اول تا سوم را از نظر میزان پخش برنامه‌های مورد نظر دارا بوده‌اند.
- ۴- از میان برنامه‌های پخش شده مورد نظر در جامعه آماری ما، سهم کشورهای رده اول تا پنجم به ترتیب: ایران ۴۶/۴ درصد، انگلستان ۱۱/۸ درصد، آلمان ۹/۵ درصد، فرانسه ۸/۲ درصد و آمریکا ۶/۲ درصد بوده است. (البته چنانچه تعداد برنامه‌هاییکه با مشارکت انگلستان و کانادا ساخته شده را نیز به حساب آوریم، سهم انگلستان ۱۶/۶ درصد خواهد بود).
- ۵- بیشترین فیلم سینمایی پخش شده ایرانی بوده است، یعنی ۳۲/۲ درصد. جالب است فیلمهای آمریکایی با ۲۱ درصد، اروپایی با ۹/۱ درصد، آلمانی با ۸/۲ درصد و فرانسوی با ۷/۲ درصد دارای مرتبه‌های بعدی هستند.
- ۶- بیشترین سریالهای پخش شده، ایرانی بوده‌اند، یعنی ۵۲/۸ درصد. سریالهای انگلیسی ۱۵/۲ درصد، آلمانی ۱۰ درصد، فرانسوی ۸/۶ درصد و انگلیسی / کانادایی ۸/۶ درصد در رده‌های دوم تا پنجم هستند.
- ۷- در طول مدت یکسال مورد بررسی مجموعاً ۱۲۹۱۸ دقیقه فیلمهای تک قسمتی (۳۰ درصد) و ۳۰۷۱۹ دقیقه سریال (۷۰ درصد) از سه شبکه اول، دوم و سوم سیما جمهوری اسلامی ایران پخش شده است.
- ۸- موضوع ۲۷/۶ درصد کل برنامه‌های مور نظر در جامعه آماری، پلیسی و جنایی بوده و پس از آن موضوعات: اجتماعی / خانوادگی ۱۵/۳ درصد، اجتماعی / حادثه‌ای ۸ درصد، تاریخی ۵/۷ درصد و ورزشی ۵/۴ درصد دارای مرتبه‌های دوم تا پنجم بوده‌اند.

۹- شبکه‌های اول و سوم سیما بیشتر از شبکه دوم به موضوعاتی با مضامین جنایی، پلیسی، حادثه‌ای و... پرداخته‌اند.

۱۰- فیلمهای تک قسمتی نسبت به سریال‌ها گرایش بیشتری به موضوعات خشن داشته‌اند.

۱۱- از میان برنامه‌های پخش شده از ۵ کشور دارای رتبه‌های اول تا پنجم، فیلمهای ایرانی بیشتر به موضوعات اجتماعی پرداخته و فیلمهای کشورهای دیگر عموماً به موضوعات خشن پلیسی، حادثه‌ای، جنایی، کابویی و... اختصاص داشته است.

۱۲- در مجموع ، ۴۷ درصد برنامه‌ها دارای گرایش به خشونت بوده‌اند .

* در پایان، آنچه به نظر رسید آن است که لازم است همه دست‌اندرکاران رسانه‌های ارتباط جمعی که آنچه می‌اندیشند و می‌سازند، در رفتارهای اجتماعی جمعیت کشورمان نمود پیدا می‌کند، دقت بیشتری در تهیه و ارائه خوراک فکری و روحی جامعه بنمایند، تا انشاءا... در جامعه توسعه یافته آینده، شاهد حضور نیروهای انسانی کارآمد، شایسته و متخلق به اخلاق پسندیده در عرصه‌های مختلف باشیم.

عبارتی زیبا در جایی دیدم که در پایان آنرا تقدیم خوانندگان محترم می‌کنم. به این مضمون:

«باید روی جامعه رنگ مهربانی بپاشیم»

* منابع :

- ۱- تلویزیون و دکترین‌های آن در غرب. ن. س. بیرکوف. ترجمه محمد حفاظی. ۱۳۷۲.
- ۲- مبانی ارتباطات جمعی: دکتر سید محمد دادگران - انتشارات فیروزه - ۱۳۷۴
- ۳- قدرت تلویزیون: زانکازن. ترجمه علی اسدی - انتشارات امیرکبیر - ۱۳۶۴
- ۴- جامعه‌شناسی ارتباطات: دکتر باقر ساروخانی - انتشارات اطلاعات - ۱۳۷۲
- ۵- تلویزیون در خانواده و جامعه نو: ازیک ملون و مارتینز. ترجمه جمشید ارجمند - سروش - ۱۳۵۴
- ۶- مجله سروش، شماره‌های: ۸۲۶، ۸۱۶، ۸۱۵
- ۷- گزارش سالانه سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران - ۱۳۵۳
- ۸- نظر سنجی از مردم مشهد در مورد ساعت‌نمایی تلویزیون: مرکز تحقیقات و مطالعات و بخش برنامه‌ای - تیرماه ۱۳۷۶
- ۹- تلویزیون و اطفال. دکتر ابراهیم رشید پور. دفتر انتشارات رادیو تلویزیون ایران. ۱۳۵۲.